

Департамент культури і туризму
Полтавської обласної державної адміністрації
Полтавська обласна універсальна наукова
бібліотека імені І. П. Котляревського

СЕРІЯ «ПИСЬМЕННИКИ ПОЛТАВЩИНИ»

АНАТОЛІЙ АНДРІЙОВИЧ
ДІМАРОВ
(1922–2014)

ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Бібліографічний покажчик

Полтава / ТОВ «АСМІ» / 2022

УДК 016 : 821.161.2.09(092)

Д-46

Укладач:

О. П. Перепьолкіна, провідний бібліограф відділу
краєзнавства Полтавської ОУНБ ім. І. П. Котляревського.

Відповідальна за випуск:

Л. М. Власенко, заступник директора з інформаційних
технологій Полтавської ОУНБ ім. І. П. Котляревського.

Д-46 Анатолій Андрійович Дімаров (1922–2014) : до 100-річчя від дня народження : бібліографічний покажчик / Департамент культури і туризму Полтавської обласної державної адміністрації, Полтавська обласна універсальна наукова бібліотека імені І. П. Котляревського; упоряд. О. П. Перепьолкіна ; відп. за вип. Л. М. Власенко. – Полтава : АСМІ, 2022. – 56 с. – (Письменники Полтавщини).

Бібліографічний покажчик репрезентує публікації видатного українського письменника Анатолія Дімарова, а також розкриває наукові, публіцистичні, художні джерела про нього та його творчість. Книгу присвячено 100-річчю з дня народження славного земляка.

Покажчик орієнтовано на науковців, краєзнавців, істориків, бібліотекарів, педагогів, а також для всіх шанувальників літератури рідного краю.

УДК 016 : 821.161.2.09(092)

© Полтавська обласна універсальна наукова
бібліотека ім. І. П. Котляревського, 2022
© ТОВ «АСМІ», 2022

ЗМІСТ

Від укладача	5
<i>Мелешко В.</i>	
Анатолій Дімаров: невігадана історія життя та творчості	9
Розділ I. МАЙСТЕР ІСТОРІЙ АНАТОЛІЙ ДІМАРОВ	16
1.1. Книги	16
1.2. Публікації з періодичних, продовжуваних видань, збірників	18
Розділ II. ТЕРНИСТИМИ СТЕЖКАМИ ЖИТТЯ АНАТОЛІЯ ДІМАРОВА	26
2.1. Біографія	26
2.2. Творчість	38
Іменний покажчик	53

ВІД УКЛАДАЧА

17 травня виповнюється 100 років від дня народження видатного українського письменника Анатолія Андрійовича Дімарова. Його по праву вважають патріархом української прози, адже ним написано цілий материк, серйозних і проникливих творів з глибин життя українського народу – романів, повістей, оповідань, мікромовел, іронічних етюдів з письменницького життя. Він блискучий майстер слова, тонкий стиліст, людина з величезним почуттям гумору, його творчість посідає одне з чільних місць в українській літературі ХХ століття.

Народився 17 травня 1922 року на хуторі Гараськи поблизу м. Миргород на Полтавщині в селянській родині хлібороба Андроника Федоровича Гарасюти. Через декілька років родину розкуркулили, батька відправили у заслання до Сибіру. Мати, щоб врятувати дітей, змушена змінити документи і дати дітям дівоче прізвище Дімаров. Родина переселилася в с. Довгалівка Миргородського р-ну, де А. Гарасюта закінчив семирічну школу уже під прізвищем Дімаров. На сторінках його біографії – розкуркулення родини, голодомор, війна, на якій отримав важке поранення, цензура в журналістиці й літературі. З настанням незалежності про все пережите й відчуте письменник розповів в одній із найцінніших українських книжок спогадів «Прожити й розповісти» – розповів без жодних перебільшень і виправдань себе, своїх вчинків і часу, у який йому випало жити. Ці книги мемуарів можна назвати вершиною творчості Анатолія Дімарова. З висоти свого життєвого досвіду, автор розповідає про пережите. Він передумує своє життя, перевіює свої факти і події, прагне з вершини сьогодення осмислити пережите, оцінити все зроблене по-новому.

Анатолій Дімаров – цікавий оповідач, майстер чудової прози, залюблений в рідну українську мову, дарує читачеві дорогоцінний матеріал духовного збагачення і одкровення. Твори письменника – значний внесок у скарбницю української літератури. Феномен дімарівського стилю має дві виразні ознаки: глибоконародний психоколорит і повязану з ним оповідність вираження через слово і в слові. Недарма найулюбленішим жанром письменника в роки творчої зрілості стали узаконені ним у прозі «історії» – сільські, міські, містечкові, – себто художні структури, де авторство розчиняється в матеріалі, що розповідає себе «сам». Його внесок в новітню українську прозу, можливо, тим значущий, що майже адекватно виражає народне пережиття історії. Найчастіше привертає читачську увагу розповідь про людську натуру, на якій тримається усе: від сюжету, наскрізної ідеї, мовного колориту до загальної атмосфери кожного з творів, де зображуване життя постає не просто світом. У якому всі існуємо, а світом «фізично» конкретної людини, чия натура виявляє себе щодня і ... до кінця. М. Слабошпицький пише: «Всі ці Дімарові історії – «мислячі» історії. Чи ж треба й казати, що автор не один раз і не два передумав, перевів і переважив їх на терезах розуму й серця. Вони – не тільки його життя й життя тих людей, які брали в них участь. Вони – сюжети, розглянуті безжальним і далеким од сентиментальності оком оповідача, який побачив у них універсальний зміст, що може бути цікавим і повчальним для інших. У письменників усе набуває такого значення». Також, за словами М. Слабошпицького, «великий життєлюб, вигадливий містифікатор і рідкісно цікавий, дотепний оповідач – оце і є Дімаров, у своїх, сказати б, найхарактерніших першоджерелах...».

Визнання Анатолій Дімаров одержав у 60-ті роки з виходом частин роману-трилогії «І будуть люди» (1964, 1968, 1977), де показано складний і драматичний шлях українського села в час, позначений культом особи. Роман називали антирадянським, антипартійним, а на письменника нависли ярлик антисеміта. У 1964 році роман таки вийшов друком, але з великими суттєвими виправленнями, третину твору скоротили. За другий том епопеї

«Біль і гнів», присвячений Другій світовій війні Анатолій Андрійович Дімаров одержав Шевченківську премію (1982). Публіцист Л. Шитова пише: «Узявши до рук новий твір талановитого письменника, Шевченківського лауреата Анатолія Дімарова, ми ні на мить не засумніваємося в тому, що разом з автором відкріємо ще одну сторінку народного життя з усім трагізмом історичних подій і високістю його духу».

З 1955 року, коли його заборонили друкувати, упродовж багатьох років працював у геологічних експедиціях, побував на Алтаї, Забайкаллі, Кавказі, Тянь-Шані, Памірі, Уралі. Захоплюється колекціонуванням каменів та збирає матеріал для повістей «Вершини» та «Поєма про камінь».

Важливе місце у доробку письменника займають твори для дітей. Це високохудожні зразки української прози з іскристим гумором, із цікавими сюжетами. Його книги вчать доброти, патріотизму, правдивості, справедливості, людяності, дружбі та вірності справі, якій служиш. Анатолій Дімаров активно працював в дитячій літературі – його перу належить збірки оповідань «Через місточок», «Повість з дитячих літ», «Блакитна дитина», «На коні й під конем», казки «Про хлопчика, який не хотів їсти», «Для чого людині серце», а також збірка фантастичних повістей «Друга планета». «...З дітьми я завжди намагаюся розмовляти на одному з ними рівні, мовби веду бесіду із своїми ровесниками й соратниками... Дитячу психологію треба серйозно вивчати, досліджувати», – говорив письменник.

Анатолій Дімаров нагороджений літературною премією «Благовіст» (2003), відзнакою «Золоті письменники», орденом князя Ярослава Мудрого та Орденом Христа Спасителя. За його книгами «Ідол», «Постріли Уляни Кашук», «І будуть люди» знято художні фільми.

Помер Анатолій Андрійович Дімаров 29 червня 2014 року. Похований на Байковому цвинтарі у Києві.

Бібліотекарі відділу краєзнавства Полтавської обласної універсальної наукової бібліотеки імені І. П. Котляревського підготували бібліографічний покажчик, присвячений 100-річчю від дня

народження письменника. Його мета – системно ознайомити читача з діяльністю письменника, розкривши наукові, публіцистичні та художні джерела про нього та його творчість. Видання складається з двох розділів: «Майстер історій Анатолій Дімаров» (книги та публікації в збірниках, періодичних та продовжуваних виданнях) та «Тернисті стежки життя Анатолія Дімарова» (біографія та творчість). Матеріали в розділах розташовані в алфавітному порядку. Позиції (407) у покажчику пронумеровано. Зорієнтуватись у пошуку допоможе Іменний покажчик.

Основним джерелом пошуку літератури були каталоги та картотеки Полтавської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. І. П. Котляревського та інтернет-джерела. Хронологічні рамки добору літератури: 1957–2022 роки. Видання та публікації, описи яких увійшли до даного видання, опрацьовані укладачами *de visu*. Добір матеріалу завершено у червні 2022 року.

Бібліографічний опис здійснено за ДСТУ 7.1:2016 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання»; ДСТУ 7342:2016 «Видавнича анотація. Правила складання та подання у виданнях»; ДСТУ 3582:2013 «Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила», ГОСТ 7.0.12-2011 «Библиографическая запись. Сокращение слов и словосочетаний на русском языке. Общие требования и правила».

Видання розраховане на широке коло користувачів – науковців, філологів, літературознавців, краєзнавців, освітян, працівників культурно-мистецьких закладів та усіх, хто цікавиться історією рідного краю і його видатними постатями.

АНАТОЛІЙ ДІМАРОВ: НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ ЖИТТЯ ТА ТВОРЧОСТІ

Анатолій Андрійович Дімаров (при народженні – Анатолій Андроникович Гарасюта; 1922–2014) – український письменник другої половини ХХ – першого десятиліття ХХІ століття, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка (1981), автор значного числа романів, повістей, оповідань, новелеток, мемуаристики.

Його, Анатолія Дімарова, літературна критика (притомна критика, об'єктивна, науково виважена) іменувала/іменує пафосно, але вмотивовано: патріарх української літератури, духовний «батько» шістдесятників, збирач людських доль, людинолюб, літописець доби, тонкий стиліст. Устами Михайла Слабошпицького проголошено найвищу оцінку Дімарову-митцеві-людині. У спогадах «З присмеркового дзеркала» Михайло Федотович зауважує, що знає А. Дімарова як «благородного й доброзичливого чоловіка, який відмовлявся “грати за правилами”, нав'язаними керівними органами». Є ще й оцінка, яку «виставила» Дімарову журналістка Ліна Тесленко: «...чудовий оповідач із неймовірним почуттям гумору».

Географія життя письменника дуже широка. А. Дімаров у творі, де «сходяться автобіографія і мемуаристика» (Валентина Саєнко), «Прожити й розповісти: Повість про сімдесят літ» (1997) називає топоси свого буття. Вичитуємо, що народився майбутній митець-прозаїк на хуторі Гараськи (нині Шишаччина), згодом вимушено з матір'ю Марією Олексіївною і молодшим братом Сергієм перебрався в село, яке «лежало над річкою

Пслом»; а потім – у Велику Яремівку, на «межі Донбасу та Харківщини». Певний час майбутній митець мешкав у татуся (батько – Гарасюта Андроник – жив окремо, щоб уберегти сім'ю, бо мав статус розкуркуленого) у селі Нескушне, «під Тростянцем, що в Охтирському районі». Повернувся до мами в село Студенок на Харківщині, а невдовзі з метою продовжити освіту поїхав до міста Ізюма, де й закінчив школу-десятирічку номер одинадцятий.

Друга світова війна «розширила» простір А. Дімарова: станція Вапнярка на Вінниччині, Могильов (отримав важке поранення будучи бійцем стрілкової роти), Дніпропетровськ, Сталінград (лікувався після поранення), Кубань (там розташовувався «виздоровчий батальйон»), Кушка (Таджикистан, працював у колгоспі), Червоний Лиман (у цьому селищі на Донбасі під час окупації «організував і командував партизанською групою»), Київ, Харків (працював коректором у редакції), Луцьк (1944 – 1950, газета «Радянська Волинь»; тут «із сталініста став націоналістом» (А. Дімаров)), Москва («Літінститут»), Львів (від 1951 року, закінчив педагогічний інститут), Київ (із середини зими 1960-го до кінця земного буття – 29 червня 2014 року). Вчитавшись у спогади А. Дімарова, розуміємо, що київський період позначений багатьма «відгалудженнями». Суть у тому, що письменник змушений був заробляти на прожиття ... геологією. Він побував у геологічних експедиціях на Кавказі, Тянь-Шані, Памірі, у Карпатах, Криму тощо. Пережите й передумане зафіксував у «Поємі про камінь» (доповнений варіант – 2002). Під час цих експедицій зібрав колекцію каміння, у яке був закоханий. «Легенький вітерець брижлив хвилі, кожен камінчик був як на долоні, я до болю в очах вдивлявся в напрочуд прозору воду, боячись прогавити бажану здобич ... І раптом попереду спалахнуло й засяяло! Агат! Чи сердолік? Чи те й друге разом? Я тоді ще не знав, що, крім сердоліків і агатів, є ще й сардонікси: дивовижне поєднання вогняно-червоного, зеленого, синього, білого – рідкісні камені, з яких виготовлялися античні камеї», – читаємо на сторінках поеми.

Суціль київського періоду перериває також і хутір Мохнач, де Анатолій Андрійович із дружиною Євдокією Несторівною обро-

бляли огород, щоб «просто вижити» (Наталія Малімон). А Дімаров опоетизував той куточок: «Це реліктовий хутір у Черкаській області на кордоні з Полтавською. Там збереглася така чудова мова, незаймана, барвіста. Просто омиваєшся нею».

Подієвість долі письменника теж вражає. Він жив у час «розкуркулення», колективізації, які згодом трактував як страшні етапи нищення українського села, його вікових морально-етичних засад; у жахливий період Голодомору (Український інститут національної пам'яті в листопаді 2016 року вніс ім'я митця до проєкту «Незламні» як «відзначення на державному рівні 15 видатних людей, що пройшли через страшні 1932 – 1933 роки та змогли реалізувати себе»), у роки Другої світової війни (двічі поранений, двічі контужений), «советизації/комунізації» Волині, нищення України, її історії, мови, культури. Відчув на собі заборону друкувати власні твори. Митець свідчив: «... коли написав роман “І будуть люди”, хоч уже книжка й вийшла обрізана шматками, почалися на мене сипатися доноси. ...Отже, заборонити! ... секретар ЦК з пропаганди... каже: “Нехай Дімаров походить у чорному тілі!” Після того мої книжки вилучили з планів видавництва. Не дали мені заробляти, я навіть не міг рецензії писати».

Доля Дімарова пов'язана і з незалежною Україною. За його словами, був щасливий тим, що може писати правду: «... ніхто не сидить наді мною і не стереже. Бо з моїх романів – “І будуть люди”, “Біль і гнів” – ... свого часу по 300 – 400 сторінок викинула цензура. Оце вперше вони вийшли в повному варіанті». Хоча письменник і в ХХІ столітті спостеріг негативні тенденції та повстав проти них. Зокрема, він відмовився від нагороди, присудженої йому президентом В. Януковичем. У відкритому листі-заяві А. Дімаров інформував: «Не можу прийняти орден “Ярослава Мудрого” з двох причин. Письменник повинен перебувати в опозиції до будь-якої влади... І сприймати урядову нагороду як спробу його підкупити. Тим більше не можу прийняти цю нагороду з рук людей, які штовхають мою Україну у прірву» (дата під листом – 17 травня 2012 року). І все ж в «одній з книжечок захаявних» (А. Дімаров) занотував «як крик душі наболілої: “Здається, я тільки

зараз став писати по-людському. Господи, благослови оцей час, що зняв із мене всі пута!"».

Творчий шлях А. Дімарова, якщо зважати на його першу й останню публікації, дуже довгий: від 1944 року (про найранішу друковану річ автор згадував так: «...нашкрывав оповіданнячко, як волинський колгоспник влаштовує в щойно збудованій хаті іменини товаришеві Сталіну») до 2013 (книжка «Душа жіноча. Повісті, оповідання, етюди», про яку в одному з інтерв'ю сказав: «Ось моя остання на сьогодні книжка, вона про жінок, я присвятив її своїй дружині, "з якою хоч і важко, зате весело"»). Та, за свідченням А. Дімарова, до художнього письма звернувся в шкільні роки: «Іще в третьому класі в мені вперше проснувся поет». Отже, як і багато майбутніх відомих прозаїків, розпочинав із віршування. Особливо активно писав поезії у сьомому класі: «...на мене напала справжня поетична пропасниця. Тіпала мене вдень і вночі, рими, ямби, хореї сипалися на мене, як з переповненого лантуха, і я віршував, віршував, віршував...». До речі, до Спілки письменників А. Дімарова приймали в 1949 році як поета.

Беручи до уваги свідчення самого письменника, спогади його рідних, друзів, він у літературі – понад сім десятиліть. Шлях довгий, але тернистий, позначений вимушеними перервами. Перервами, що їх спричинили передовсім зовнішні обставини. Митець гірко підсумовував: «За мною цвинтар ненаписаних книжок».

Формувався А. Дімаров як художник слова під впливом багатьох чинників. Виокремлюємо їх кілька. Передовсім – лектура, адже читав дуже багато. У згадуваній мемуарній повісті «Прожити й розповісти» подибуємо такий запис: «Скільки себе пам'ятаю, я одночасно жив у двох світах, двох вимірах. Перший світ ... все те, що мене оточувало. В другий же світ, не менш реальний од першого, я переносився з кожною книжкою, і той світ не був підвладний ні часові, ні просторові, і я в ньому жив набагато повнішим життям, аніж у першому. В сто разів ... цікавішим...». З-поміж прочитаних ним книг – і Шевченків «Кобзар», з якого найперше запала в душу «Катерина».

Значний вплив на становлення Дімарова-письменника мало саме життя. Важливу роль відіграло вміння спостерігати, запам'ятовувати, співпереживати, аналізувати. І сам автор-прозаїк, і літературознавці стверджують, що чимало «епізодів зі свого життя він переповів у своїх творах, оддавши їх героям» (М. Слабошпицький).

Третім чинником називаємо «газетярство» (М Наєнко) та роботу у видавництвах. Працював А. Дімаров і коректором, і журналістом, і редактором/головним редактором у Львові, Києві та ін. За час журналістсько-редакторської роботи зустрічався з багатьма знайомими й менш відомими митцями слова. Про них він вів мову у своїх ювілейних мемуарах, в інтерв'ю. Кожен по-своєму став для нього навчителем (кожен, але найперше – Ірина Вільде, Григорій і Григір Тютюнники, Віктор Міняйло, Борис Харчук).

Художню прозу А. Дімарова «класифікувати» не так просто. З погляду видового, наприклад, труднощів майже не виникає: романи, повісті, оповідання, новели, етюди, казки, нариси. А щодо жанрового, то тут однозначності бути не може. Ранні романи «Його сім'я» (1956), «Ідол» (1961) означають як морально-етичні, виховні, полемічні тощо. Нам видається, що вони відповідають жанру сімейного роману. Автор без моралізаторства, уникаючи схематизму порушив проблеми стосунків у родині, на які накладаються й морально-етичні, і соціальні, і почасти політичні перипетії. В основу двокнижжя покладено долю сільської родини. Загалом тема села, його хронотоп у набутку А. Дімарова домінують. У зв'язку з цим згадуємо сказане М. Слабошпицьким: «Він – ментально-абсолютний селянин ... Селянин у всьому: у звичках ..., у ладі та лексичній партитурі своєї прози...».

Великий епос А. Дімарова пізнішого часу – це твори «І будуть люди...» (1964, 1966, 1968) та «Біль і гнів» (1 кн. – 1974, 2 кн. – 1980). Значне число критиків зараховує їх до жанру епопеї. Звичайно, у словесних полотнах, особливо першому змальовано великі й важливі відтинки часу. І все ж до епопеї у класичному теоретико-літературному аспекті їх зарахувати не можна. Вони відповідають іншому, переносному значенню слова епопея:

складна і велика історія чого-небудь, низка визначних подій. Сам автор «І будуть люди...» та «Біль і гнів» називав велетенськими творами, які «охоплюють період від дореволюційного й аж до Хрущова».

Звертався митець і до прози про дітей та для дітей: «Для чого людині серце?», «Про хлопчика, який не хотів їсти», «На коні і під конем», «Док», «Друга планета».

Чи не найтривкіше вписав себе прозаїк в українську літературу жанром історії («казання» в оцінці Г. Штоня). Його книги «Сільські історії. Зінське щеня» (1969) «Містечкові історії» (1983, 1987), «Сільські історії» (1987), «Міські історії» (1983, 1987), «Боги на продаж. Міські історії» (1988) складаються з окремих оповідань, новел, замальовок, але, підтримуючи літературознавця Г. Штоня, вважаємо, що кожную книгу слід розглядати/сприймати як внутрішньо цілісний твір.

Сам про себе Анатолій Дімаров говорив/писав неодноразово. І мемуарному, і в художньому виявах, і в інтерв'ю. Зокрема, про власне дитинство, шкільні роки, службу в армії, тобто перебіг часу від кінця 20-х до 1941 року, оповів у творах «Через місточок», «Блакитна дитина», «Маскуліна, фемініна, нойтра», «Ать-два!» (згодом об'єднав їх у тетралогію «На коні й під конем» (1973)).

Найповніше розкрив історію свого життя А. Дімаров в автобіографічній діалогії «Прожити й розповісти. Повість про сімдесят літ» та «Поема про камінь». Головне в цих творах – процес прозріння. Він, цей процес, «був не тільки болісним, але й довгим. Про все це чесно розповідає Анатолій Дімаров, щораз **послугувуючись двома вимірами подій – як воно бачилося тоді і як бачиться сьогодні. Так можна зрозуміти набагато більше**» (Валентина Саєнко; курсив – її).

Про митця написано величезне число літературознавчих досліджень, у яких проаналізовано і його велику епічну прозу, і зразки повістєвого жанру, й «історії» – «художні структури, де авторство розчиняється в матеріалі, що виповідає себе “сам (Г. Штонь)”».

В «Історії української літератури ХХ століття» за редакцією В. Дончика вперше згадано А. Дімарова в розділі «Літературно-мистецьке життя. Художній процес. 40-ві – 50-ті роки». Його подано в «обоймі» авторів воєнних повістей, які засвідчили «про демократизацію письменницького інтересу до життя». Згадано твір «Син капітана» (1958). Далі на сторінках цього підручника А. Дімаров репрезентують як представника конкретно-реалістичної течії; митця, чий твори сприяли й духовному оновленню суспільства, та водночас збагачували й саме мистецтво слова (названо збірку «Містечкові історії»); одного з тих, хто «хоч і не належить до ядра “шістдесятників”», є ним «за суттю»; прозаїка, що утверджувався на засадах художнього етнопсихологізму тощо. Постаті та творчості А. Дімарова в «Історії...» також присвячено окрему статтю (автор – Г. Штонь).

Письменник живе до того часу, поки його твори читають. А. Дімаров «живий», адже його читацька аудиторія нараховує кілька поколінь. Усі вони захоплюються вічними гуманістичними ідеалами, майстерно переломленими у художніх словесних полотнах автора. Майстерно, бо митець А. Дімаров був переконаний: «Якщо письменник хоче написати геніальну річ, він має прагнути, по-перше, щоб у його тексті не було жодного зайвого слова, і, по-друге, щоб жодне слово в тексті не можна було переставити, бо інакше – втратиться його цінність».

Віра МЕЛЕШКО,
кандидат філологічних наук, доцент

МАЙСТЕР ІСТОРІЙ АНАТОЛІЙ ДІМАРОВ

1.1. КНИГИ

1. **Димаров А. А.** Боль и гнев : роман : авториз. пер. А. Чесноковой. – М. : Советский писатель, 1982. – Кн. 2. – 392 с. : ил.
2. **Димаров А. А.** Его семья : роман : пер. с укр. / А. А. Димаров. – М. : Советский писатель, 1957. – 315 с.
3. **Димаров А. А.** И будут люди : роман : авториз. пер. с укр. / А. А. Димаров. – М. : Советский писатель, 1988. – 600 с. : ил.
4. **Димаров А. А.** Поселковые истории : повести : авториз. пер. с укр. / А. А. Димаров. – М. : Советский писатель, 1986. – 589 с.
5. **Димаров А. А.** Сельские истории : повести : авториз. пер. с укр. – М. : Советский писатель, 1979. – 495 с. : ил.
6. **Дімаров А. А.** Біль і гнів : роман. – К. : Україна, 2004. – 928 с. – (Б-ка Шевченківського комітету).
7. **Дімаров А. А.** Біль і гнів : роман. – К. : Радянський письменник, 1974. – 467 с.
8. **Дімаров А. А.** Біль і гнів : роман. – К. : Радянський письменник, 1980. – Кн. 2. – 392 с.
9. **Дімаров А. А.** Біль і гнів : роман. – К. : Дніпро, 1984. – 871 с. – (Звитяга).
10. **Дімаров А. А.** Боги на продаж : міські історії. – К. : Радянський письменник, 1988. – 512 с.
11. **Дімаров А. А.** Вершини : повісті. – К. : Дніпро, 1985. – 214 с. – (Романи й повісті).
12. **Дімаров А. А.** Вершини : повість. – К. : Радянський письменник, 1986. – 190 с.

13. **Дімаров А. А.** Друга планета : фантастичні повісті для серед. шкiл. вiку. – К. : Веселка, 1980. – 295 с. : iл. – (Пригоди. Фантастика).
14. **Дімаров А. А.** Зiнське щеня : сiльськi iсторiї. – К. : Молодь, 1969. – 270 с.
15. **Дімаров А. А.** I будуть люди : роман. – К. : Радянськiй письменник, 1964. – 313 с.
16. **Дімаров А. А.** I будуть люди : роман. – К. : Днiпро, 1977. – 648 с. : iл.
17. **Дімаров А. А.** Iдол : роман. – К. : Радянськiй письменник, 1961. – 358 с.
18. **Дімаров А. А.** Його сiм'я ; Iдол : романи. – К. : Днiпро, 1966. – 516 с.
19. **Дімаров А. А.** Мiстечковi iсторiї : повiстi. – К. : Днiпро, 1978. – 558 с.
20. **Дімаров А. А.** Мiстечковi iсторiї : повiстi. – К. : Радянськiй письменник, 1983. – 558 с.
21. **Дімаров А. А.** На конi й пiд конем : повiсть. – Х. : Фоліо, 2009. – 319 с. – (Українська лiтература).
22. **Дімаров А. А.** На конi й пiд конем : документальнi повiстi. – К. : Молодь, 1973. – 215 с.
23. **Дімаров А. А.** На поруки : повiстi. – К. : Днiпро, 1972. – 440 с. : iл.
24. **Дімаров А. А.** Пострiли Уляни Кашук : сiльськi iсторiї. – К. : Радянськiй письменник, 1978. – 534 с.
25. **Дімаров А. А.** Прожити й розповiсти : вибранi твори. – К. : Днiпро, 2012. – 832 с.
26. **Дімаров А. А.** Прожити й розповiсти : повiсть про сiмдесят лiт. – К. : Днiпро, 1997. – 319 с.
27. **Дімаров А. А.** Сiльськi iсторiї. – К. : Днiпро, 1987. – 535 с.
28. **Дімаров А. А.** Самосуд : повiстi, оповiдання, етюди. – К. : Українськiй письменник, 1999. – 222 с. – (Сучасна українська лiтература).
29. **Дімаров А. А.** Українська вендета : повiстi. – К. : Днiпро, 1995. – 248 с.

30. **Дімаров А. А.** Українська вендета : повісті. – Перевид. – К. : Дніпро, 2016. – 303 с.
31. **Дімаров А. А.** Вибрані твори : в 2 т. – К. : Дніпро, 1982. – **Т. 1** : Його ім'я. Ідол : романи. – 1982. – 535 с.
32. **Дімаров А. А.** Вибрані твори : в 2 т. – К. : Дніпро, 1982. – **Т. 2** : Син капітана. Док. На коні й під конем : повісті. – 1982. – 616 с.
33. **Dimarov A.** In Stalin's shadow / transl. from the Ukrainian by Yuri Tkach. – Melbourne : Bayda Books, 1989. – 199 p.

1.2. ПУБЛІКАЦІЇ У ПЕРІОДИЧНИХ, ПРОДОВЖУВАНИХ ВИДАННЯХ, ЗБІРНИКАХ

34. **Димаров А.** Две повести // Знамя. – 1983. – № 12. – С. 8-66.
35. **Димаров А.** Три невесты для нашего бати : повесть // Знамя. – 1981. – № 6. – С.119-143.
36. **Дімаров А.** А задумів було! І – як хрести на кладовищі... : [спогади] // Урок української. – 2008. – № 3/4. – С. 16.
37. **Дімаров А.** А що їх жаліти! : триптих // Літературна Україна. – 2008. – 8 трав. (№ 17). – С. 4.
38. **Дімаров А.** Біль і гнів : роман: (уривки) // Полтавщина в літературному просторі й часі : навчальний посібник-хрестоматія. – Полтава : [б. в.], 2007. – С. 93-97.
39. **Дімаров А.** Біль і гнів : роман // Прапор. – 1979. – № 12. – С. 17-48 ; 1980. – № 1. – С. 18-80 ; № 2. – С. 20-86.
40. **Дімаров А.** Блакитна дитина : (повість, не стільки педагогічна, скільки правдива) // Молода Україна. – 1967. – Черв. (Ч. 147). – С. 13-16 ; Верес. (Ч. 149). – С. 12-16 ; Жовт. (Ч. 150). – С. 14-17 ; Листоп. (Ч. 151). – С. 16-18 ; Груд. (Ч. 152). – С. 15-17 ; 1968. – Січ. (Ч. 153). – С. 12-15 ; Лют. (Ч. 154). – С. 16-18 ; Берез. (Ч. 155). – С. 16-19.
41. **Дімаров А.** Блакитна дитина // Українська мова та література. – 2007. – Груд. (№ 45/47). – С. 57-70.

42. **Дімаров А.** Боги на продаж // Українське слово : хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття : в 4 кн. / уклад. В. В. Яременко. – К. : Аконіт, 2001. – **Кн. 3** : Культурно-історична епоха соцреалізму (тоталітаризму) і активного йому спротиву (антитоталітаризму) – 1941–1945 рр. – С. 343-365.
43. **Дімаров А.** "Божа кара" : [уривки з однойменної книги] // Літературна Україна. – 2009. – **20 серп. (№ 26)**. – С. 5.
44. **Дімаров А.** Божа кара : уривок з нового роману // Хрещатик. – 2003. – **24 груд.** – С. 8-9.
45. **Дімаров А.** Борьчин хазяїн : [оповідання] // Похід через засніжений перевал : українське соціальне оповідання ХХІ століття (2000-2012) / упоряд. В. Г. Даниленко. – К. : Преса України, 2013. – С. 58.
46. **Дімаров А.** Вірш, що пропіка до живого : [про творість Н. Харасайло] // Літературна Україна. – 2012. – **4 жовт. (№ 38)**. – С. 2.
47. **Дімаров А.** Вісім оповідань // Київ. – 2003. – **№ 10**. – С. 17-66. : фот.
48. **Дімаров А.** Григорій Тютюнник : [вступна стаття] // Тютюнник Г. М. Вир : роман. – К. : Радянський письменник, 1962. – С. 3-7.
49. **Дімаров А.** Дзвони ; До сина : [повідісті] // Прапор. – 1986. – **№ 8**. – С. 10-75.
50. **Дімаров А.** Два листи Нитченка // Дмитро Нитченко – людина ідеї : нариси, спогади, листи, поезії / упоряд. М. Ф. Слабошпицький. – К. : Ярославів Вал, 2003. – С. 42-44.
51. **Дімаров А.** Два літри : гумореска // Зоря Полтавщини. – 2020. – **1 верес.** – С. 11.
52. **Дімаров А.** Для чого людині серце : [оповідання] // Дивосвіт "Веселки" : антологія літератури для дітей та юнацтва: в 3 т. / уклад. Б. Й. Чайковський. – К. : Веселка, 2005. – **Т. 2** : Українська література. – С. 504-508. : фот.
53. **Дімаров А.** Для чого людині серце : [казка] // Українська література : хрестоматія нововведених творів за програмою

- 2002 року : у трьох частинах / упоряд. Р. В. Мовчан. – К. : Генеза, 2002. – **Ч. 1** : 5-6 класи. – С. 262-268.
54. **Дімаров А.** Дітям до шістнадцяти ; Кримінальна історія ; Боги на продаж : повісті // Прапор. – 1987. – **№ 8**. – С. 10-82.
55. **Дімаров А.** Довічне розкуркулення ; Божа свічечка ; Васюня : [оповідання] // Літературна Україна. – 2010. – **15 квіт.** (**№ 13**). – С. 4. : фот.
56. **Дімаров А.** Етюди // Літературна Україна. – 1993. – **1 лип.** (**№ 26**). – С. 3. : фот.
57. **Дімаров А.** Живе, чесне слово : [передмова] // Гончарук Я. В. В сузір'ї Велеса. – К. : Дніпро, 1988. – С. 5-6.
58. **Дімаров А.** Життя, віддане слову : [спомин про П. Загребельного] // Спогади про Павла Загребельного / уклад. М. Ф. Слабошпицький. – Х. : Фоліо, 2010. – С. 3-15.
59. **Дімаров А.** З вірою в людину : [вступна стаття] // Твори : у 4 т. / Ю. О. Збанацький. – К. : Дніпро, 1984. – **Т. 1** : Малиновий дзвін. – С. 5-8.
60. **Дімаров А.** З «Міських історій» : Лунохід і Квазімодо ; Симон-різник // Вітчизна. – 1986. – **№ 8**. – С. 2-47.
61. **Дімаров А.** З чужих зубів : (уринок із повісті «На коні й під конем») // Зоря Полтавщини. – 2018. – 26 січ. – С. 10.
62. **Дімаров А.** Завжди у мені : доба і митець // Літературна Україна. – 1981. – **3 листоп.** – С. 1.
63. **Дімаров А.** Закипає душа... : [пам'яті П. Загребельного] // Літературна Україна. – 2010. – **25 лют.** (**№ 7**). – С. 7.
64. **Дімаров А.** Закоханий Лукаш // Наш Лукаш : у 2 кн. / уклад. Л. Череватенко. – К. : Києво-Могилянська академія, 2009. – **Кн. 1**. – С. 540-541.
65. **Дімаров А.** Зблиски : оповідання // Київ. – 2001. – **№ 1/2**. – С. 2-66.
66. **Дімаров А.** Земляні млинці : (уринок із повісті «На коні й під конем») // Зоря Полтавщини. – 2018. – **27 листоп.** – С. 8.
67. **Дімаров А.** «Зрештою, життя прекрасне...» : (Василь Земляк) // Слово і час. – 1998. – **№ 4/5**. – С. 16-19. : фот.
68. **Дімаров А.** Viva, Женю! // Слово і час. – 2012. – **№ 4**. – С. 40-41.

69. **Дімаров А.** І нічого, крім правди : [про творчість П. Загребельного] // Київ. – 2004. – № 7/8. – С. 143-146.
70. **Дімаров А.** І нічого, крім правди : слідами ненадрукованого // Літературна Україна. – 2004. – 5 лют. (№ 5). – С. 8.
71. **Дімаров А.** Із творів Анатолія Дімарова : Прожити і розповісти : повість про сімдесят літ : частина перша : (уривок) // Миргород – наш дім. – 2002. – 16 трав. (№ 21). – С. 2.
72. **Дімаров А.** Квартира ; Роман : повісті // Прапор. – 1985. – № 5. – С. 20-110.
73. **Дімаров А.** Квартира : уривок з повісті // Дніпро. – 2016. – № 5. – С. 62-69.
74. **Дімаров А.** Книга – вибух : [про книгу П. Загребельного «Стовпотворіння»] // Літературна Україна. – 2004. – 22 лип. (№ 28). – С. 1.
75. **Дімаров А.** Колектив і Колядко : повість // Прапор. – 1982. – № 8. – С. 11-44.
76. **Дімаров А.** Лемко : оповідання // Березіль. – 2003. – № 9/10. – С. 8-16.
77. **Дімаров А.** Лиш ти, єдиний : повість // Прапор. – 1983. – № 8. – С. 11-36.
78. **Дімаров А.** Людина, яка пробила глуху стіну мовчання : [про американського діяча Д. Мейса] // День. – 2007. – 16 лют. – С. 5. : фот.
79. **Дімаров А.** «Людину не праця створила – породив її сміх» : [новелети] // Вечірня Полтава. – 2020. – 22 лип. (№ 30). – С. 14.
80. **Дімаров А.** Мадюдя : повість про загублену душу // Київ. – 1992. – № 2. – С. 3-30.
81. **Дімаров А.** Мадюдя : уривок з «Повісті про загублену душу» // Літературна Україна. – 1991. – 18 квіт. (№ 16). – С. 5.
82. **Дімаров А.** Максим та Маруся : повість // Київ. – 1993. – № 9. – С. 84-102.
83. **Дімаров А.** Маленькі повісті // Вітчизна. – 1968. – № 10. – С. 15-72.

84. Дімаров А. Мати і син : (уривок з роману) // Панорама найновішої літератури в УРСР : поезія – проза – критика / уклад. І. Кошелівець. – Нью-Йорк : Пролог, 1963. – С. 247-253.
85. Дімаров А. Мати й син : [оповідання] // Нові дні. – 1963. – Трав. (Ч. 160). – С. 2-4.
86. Дімаров А. Мікромовели // Київ. – 2006. – № 4. – С. 34-88.
87. Дімаров А. Міські історії : Крила ; Медалі; Мама Люба // Вітчизна. – 1985. – № 9. – С. 20-103.
88. Дімаров А. Молитва по Марії : повість // Київ. – 2000. – № 1/2. – С. 22-39.
89. Дімаров А. На живця : новелети // Літературна Україна. – 2008. – 4 груд. (№ 47). – С. 7.
90. Дімаров А. На коні й під конем : [оповідання] // Хортиця. – 2014. – № 5. – С. 42-54.
91. Дімаров А. Наврочене яйце : бувальщина // Козельщинські вісті. – 2015. – 14 серп. (№ 33). – С. 8.
92. Дімаров А. Начинка : [оповідання] // Добродій. – 2018. – Листоп. (№ 11). – С. 31.
93. Дімаров А. Наша молодість : [вірш] // Буканов Б. 22 червня – 9 травня: Письменники України у Великій Вітчизняній : бібліографічний довідник. – К. : Радянський письменник, 1980. – С. 104.
94. Дімаров А. Несподівана Ліля : [відгук на книжку Л. Максименко «Перо Маат»] // Літературна Україна. – 2010. – 22 лип. (№ 25). – С. 4.
95. Дімаров А. Несу свій хрест : (про книжку Антона Шевченка «Біля криниці сумління» та про нього самого) // Полтавський вісник. – 2002. – 26 квіт. (№ 17). – С. 5.
96. Дімаров А. Новелети // Кур'єр Кривбасу. – 2011. – № 254/255. – С. 3-9.
97. Дімаров А. Один рядок, а по серцю б'є : [про творчість Я. Ковальця] // Літературна Україна. – 2011. – 24 берез. (№ 12). – С. 9.
98. Дімаров А. Особистість : до 70-річчя від дня народження Віталія Дончика // Дивослово. – 2002. – № 4. – С. 52.

99. Дімаров А. Отака моя доля : [оповідання] // Добродій. – 2018. – Груд. (№ 12). – С. 31.
100. Дімаров А. Пастка : оповідання // Добродій. – 2018. – 19 січ. (№ 1). – С. 31.
101. Дімаров А. Пастка : оповідання // Слово до слова – весела розмова : оповідання, казки, вірші, байки, приповідки, прислів'я, приказки, народні усмішки / уклад. Т. Качалова. – К. : Веселка, 2002. – С. 197-200.
102. Дімаров А. Петля : повість // Прапор. – 1982. – № 9. – С. 13-42.
103. Дімаров А. Повість про сімдесят літ : (фрагменти із книжки спогадів) // Дивослово. – 1997. – № 5/6. – С. 7-11.
104. Дімаров А. Поема про камінь // Березіль. – 2001. – № 1/2. – С. 59-123 ; № 7/8. – С. 98-163.
105. Дімаров А. Поема про камінь : (фрагменти) // Крим, який ми любимо : антологія / упоряд. Л. Б. Тарнашинська. – К. : Пульсари, 2016. – С. 434-464.
106. Дімаров А. Поема про камінь // Літературна Україна. – 2016. – 18 серп. (№ 31). – С. 9.
107. Дімаров А. Похвальне слово Загорієві // Літературна Україна. – 2009. – 5 листоп. (№ 36). – С. 2.
108. Дімаров А. Прожити і розповісти : уривок // Нова година. – 2014. – 19-25 листоп. (№ 46). – С. 4. : фот.
109. Дімаров А. Прожити й розповісти : [уривки] // Слово і час. – 1998. – № 3. – С. 51-56. : фот. ; Березіль. – 1995. – № 9/10. – С. 23-153 ; 1998. – № 3/4. – С. 14-152 ; № 7/8. – С. 22-139.
110. Дімаров А. Сабантуй ; Діти : повісті // Прапор. – 1976. – № 5. – С. 47-75.
111. Дімаров А. Самосуд : повість // Радуга. – 1990. – № 7. – С. 50-65.
112. Дімаров А. Син капітана : повість // Київ. – 2009. – № 10. – С. 21-106.
113. Дімаров А. Син капітана : уривок з повісті // Слово про подвиг : збірник художніх творів про Велику Вітчизняну війну / упоряд. К. П. Волинський. – К. : Веселка, 1975. – С. 28-32.

114. **Дімаров А.** Слово і діло : (уривок із повісті «На коні й під конем») // Зоря Полтавщини. – 2018. – **18 трав.** – С. 10.
115. **Дімаров А.** Сміймося на здоров'я! : новелети // Літературна Україна. – 2010. – **10 черв. (№ 21).** – С. 5. : фот.
116. **Дімаров А.** Спокута : оповідання // Слово Просвіти. – 2003. – **7-13 трав. (№ 19).** – С. 8-9.
117. **Дімаров А.** Тирлик : оповідання // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2004. – **№ 1.** – С. 138-148.
118. **Дімаров А.** Три грані часу // Сучасна фантастична повість : збірник / упоряд. М. Б. Славинський. – К. : Молодь, 1989. – С. 5-78.
119. **Дімаров А.** Тридцяті : уривок з притчі про хліб // Калинове гроно. – Полтава : Полтавський літератор, 2006. – **Т. 2, Кн. 1.** – С. 404-418.
120. **Дімаров А.** Тридцяті : (притча про хліб) // Сучасність. – 1989. – **№ 6.** – С. 13-22.
121. **Дімаров А.** У світі політичних гендлярів // Літературна Україна. – 2010. – **12 серп. (№ 28).** – С. 5.
122. **Дімаров А.** Хвостатий фермер : [оповідання] // Літературна Україна. – 2009. – **31 груд. (№ 44).** – С. 4.
123. **Дімаров А.** Це добра сучасна проза : [рецензія] // Літературна Україна. – 2012. – **10 трав. (№ 19).** – С. 7.
Рец. на кн.: Степовичка Л. Німці в городі : проза. – Дніпропетровськ : Діліра, 2012.
124. **Дімаров А.** Ціпоськи-ціпи : повість (а то, гляди, і роман) // Київ. – 2002. – **№ 1/2.** – С. 21-37.
125. **Дімаров А.** Чарівник рідного слова // Григор Тютюнник і його епоха у фотографіях Володимира Білоуса : фотоальбом / авт. фото В. Білоус. – К. : Твім Інтер, 2005. – С. 5-6.
126. **Дімаров А.** «Чорний ворон» : повість // Вітчизна. – 1988. – **№ 12.** – С. 22-66.
127. **Дімаров А.** Чорний ворон : [уривок з повісті] // Радянська жінка. – 1988. – **№ 9.** – С. 12-15.

- 128. Дімаров А.** Чотири повісті // Прапор. – 1981. – № 3. – С. 18-92; № 4. – С. 23-95.
- 129. Дімаров А.** Чотири чарочки : новелети // Літературна Україна. – 2009. – 19 лют. (№ 7). – С. 5.
- 130. Дімаров А.** Я теж людина : проза // Березиль. – 1992. – № 9/10. – С. 27-87.
- 131. Дімаров А.** «Як повоюю імперію...» : [з автобіографічної повісті «Блакитна дитина»] // Зоря Полтавщини. – 2016. – 1 квіт. – С. 13. : фот.

ТЕРНИСТІ СТЕЖКИ ЖИТТЯ

АНАТОЛІЯ ДІМАРОВА

2.1. БІОГРАФІЯ

- 132. Про відзначення 90-річчя** з дня народження Анатолія Дімарова : постанова від 15 трав. 2012 р. № 4678-VI // Урядовий кур'єр. – 2012. – **29 трав.** – С. 4.
- 133. Аксьом А.** Сюжети, видобуті з каменю : з архівних матеріалів Анатолія Дімарова ЦДАМЛМ України // Літературна Україна. – 2012. – **3 трав. (№ 18).** – С. 1, 4. : фот.
- 134. Анатолій Димаров** // Писатели Украины в Великой Отечественной. 22 июня – 9 мая : библиографический справочник / сост. Б. А. Буркатов. – К. : Радянський письменник, 1985. – С. 132-133. : фот.
- 135. Анатолій Дімаров** – український письменник-прозаїк : [біографія] // Громадська думка. – 2016. – **21 груд. (№ 51).** – С. 22. : фот.
- 136. Анатолій Дімаров, письменник,** лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка: «Письменник повинен, як чорт ладана, боятися усяких нагород і від них втікати!» // Дацюк Г. І. Янголи Небесної Чоти. – Чернівці : Букрек, 2016. – С. 29-35. : фот.
- 137. Анатолій Дімаров** : [коротка біографія] // Буканов Б. 22 червня – 9 травня: Письменники України у Великій Ві-

- тчизняній : бібліографічний довідник. – К. : Радянський письменник, 1980. – С. 103-104. : фот.
- 138. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Дивосвіт «Веселки» : антологія літератури для дітей та юнацтва : в 3 т. / уклад. Б. Й. Чайковський. – К. : Веселка, 2005. – **Т. 2** : Українська література. – С. 503. : фот.
- 139. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Калинове гроно. – Полтава : Полтавський літератор, 2006. – **Т. 2, Кн. 1**. – С. 403.
- 140. Анатолій Дімаров** // Бабич Г. В. Миргород у творах митців художнього слова. – Миргород : Калайтан О. Г., 2012. – С. 65-66, 106-108.
- 141. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Письменники Радянської України : бібліографічний довідник / упоряд. О. Петровський. – К. : Радянський письменник, 1966. – С. 184. : фот.
- 142. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Килимник О. В. Письменники Радянської України : бібліографічний довідник / О. В. Килимник, О. Петровський. – К. : Радянський письменник, 1970. – С. 122. : фот.
- 143. Анатолій Дімаров** : прозаїк // Письменники Радянської України : 1917–1987 : біобібліографічний довідник / упоряд. В. К. Коваль. – К. : Радянський письменник, 1988. – С. 187. : фот.
- 144. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Українська мова та література. – 2007. – **Груд. (№ 45/47)**. – С. 56-57.
- 145. Анатолій Дімаров** // Усі українські письменники : біографічний нарис; літературно-художній огляд; перелік основних творів; література для додаткового користування; термінологічний словник / уклад. Ю. І. Хізова. – Х. : Торсінг плюс, 2007. – С. 6-9.
- 146. Бабич Г. Анатолій Дімаров** : [біографія] // Сторінки історії Миргородщини. – Полтава : Рік, 2001. – **Вип. 2**. – С. 214-215.
- 147. Базилевський В.** Агат : Анатолію Дімарову : [вірш] // Літературна Україна. – 2003. – **13 трав. (№ 19)**. – С. 6.

148. **Базилевський В.** Патріарх : [вірш-присвята А. Дімарову] // Літературна Україна. – 2015. – **5 берез. (№ 10)**. – С. 8.
149. **Базилевський В.** Патріарх : світлій пам'яті Анатолія Дімарова : [вірш] // Наш Дімаров : Статті. Інтерв'ю. Спогади. Листи. Присвяти / упоряд. Є. Дімарова. – К. : Фенікс, 2015. – С. 7.
150. **Баранов В.** Якби розповісти про все прожите... : кілька штрихів до портрета Анатолія Дімарова з нагоди його 85-ліття // Київ. – 2007. – **№ 5**. – С. 3-8. : фот.
151. **Баранов В. Ф.** Дімаров Анатолій Андрійович : [біографія] // Енциклопедія Сучасної України. – К. : Ін-т енциклопедичних досліджень, 2007. – **Т. 7** : Г – Ді. – С. 689. : фот.
152. **Богацька В.** Помер український письменник Анатолій Дімаров / В. Богацька, І. Ткаченко // Події та коментарі. – 2014. – **18 лип. (№ 30)**. – С. 8. : фот.
153. **Бондаренко С.** Письменників назвали «золотими» : [про нагородження А. Дімарова українською літературною відзнакою "Золотий письменник України"] // Літературна Україна. – 2012. – **29 листоп. (№ 46)**. – С. 2.
154. **Василенко А.** «Мертві лежали коло церкви, як килим» : письменник Анатолій Дімаров вижив 1933-го завдяки картопляному лушпинню // Вечірня Полтава. – 2006. – **30 листоп. (№ 48)**. – С. 4.
155. **Вольвач П.** «Мертві лежали коло церкви, як килим» : письменник Анатолій Дімаров вижив 1933-го завдяки картопляному лушпинню : [спогади про Голодомор 1932–1933 рр. у с. Ярецьки Шишацького р-ну Полтавської обл.] // Його голос чути досі : розмови з Анатолієм Дімаровим / упоряд. Є. Дімарова. – К. : Літературна Україна, 2014. – С. 135-138.
156. **Гай А.** На побачення з Дімаровим : [про вечір пам'яті] // Літературна Україна. – 2015. – **4 черв. (№ 23)**. – С. 2.
157. **Гарасюта А.** Анатолій Гарасюта : «Правда без любові мало чого варта» / А. Гарасюта ; розмовляв В. Грабовський // Літературна Україна. – 2007. – **11 січ. (№ 1)**. – С. 1, 3.

158. **Глібчук У.** Кольорові уламки Всесвіту : [про життєвий та творчий шлях] // Дзеркало тижня. – 2005. – **5 листоп.** – С. 13. : фот.
159. **«Голодомор не зламав»** : проект УІНП «Незламні» розповідь про видатних мешканців Полтавщини : [в т. ч. спогади А. Дімарова] // Село полтавське. – 2019. – **21 листоп. (№ 46).** – С. 11.
160. **Голоси правди видатних** уродженців Полтавщини, яких не зламав Голодомор-геноцид : [в т. ч. про А. Дімарова] / за матеріалами офіційного сайту Українського інституту національної пам'яті // Вечірня Полтава. – 2019. – **27 листоп. (№ 48).** – С. 14. : фот.
161. **Гречанюк С.** Те, що в пам'яті назавжди : (штрихи до портрета письменника-фронтовика Анатолія Дімарова) // Українська мова і література в школі. – 1985. – **№ 5.** – С. 10-17. : фот.
162. **Гриценко М.** Лицар сучасної прози : до 85-річчя від дня народження А. А. Дімарова, українського письменника // Голос Зіньківщини. – 2007. – **9 трав.** – С. 3.
163. **Димаров Анатолій Андреевич** // Украинская советская энциклопедия : в 12 т. / ред. М. П. Бажан. – К. : УСЭ, 1980. – **Т. 3** : Героизм – Желанное. – С. 362.
164. **Дімаров А.** Аматори неіснуючої професії : [про письменницьку майстерність] / А. Дімаров ; бесіду вела Л. Людвиченко // Вітчизна. – 2002. – **№ 3/4.** – С. 136-137.
165. **Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «Бути чистим перед власною совістю» / А. Дімаров ; розмову вела Н. Зінець // Молодь України. – 1988. – **17 берез. (№ 53).** – С. 1, 4. : фот.
166. **Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «До війни ми не знали слово «оборона», нас учили наступати» / А. Дімаров ; розмовляла Н. Малімон // День. – 2009. – **26 черв.** – С. 28.
167. **Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «На Волині я став українцем!» / А. Дімаров ; розмову вела Н. Малімон // День. – 2003. – **26 черв.** – С. 22.
168. **Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «На жаль, я не був бандерівцем!» : за що відомий письменник хотів би поклонитися...

- Сталіну? : [спогади про Волинь] / А. Дімаров ; розмовляла Н. Малімон // День. – 2007. – **16 листоп.** – С. 19.
- 169. Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «Я все життя збираю людські долі» / А. Дімаров ; розмовляв В. Коскін // Демократична Україна. – 2010. – **18 черв (№ 24).** – С. 17.
- 170. Дімаров А.** Анатолій Дімаров, письменник, лауреат Шевченківської премії: «Не вірте тим, хто говорить, що на війні не страшно» : воєнні спогади українського письменника-фронтовика / А. Дімаров ; бесіду вела С. Довгаль // Вісник Пенсійного фонду України. – 2014. – **№ 5.** – С. 4-5.
- 171. Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «Письменництво – це різновид болячки...» / А. Дімаров ; розмовляла С. Довгаль // Пенсійний кур'єр. – 2014. – **13-19 черв. (№ 24).** – С. 12. : фот.
- 172. Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «Павло Загребельний – з тих, які народжуються раз на століття» / А. Дімаров ; розмову вела В. Пащенко // Голос України. – 2009. – **8 верес.** – С. 16-17. : фот. ; Сільське життя. – 2009. – **18 груд. (№ 51).** – С. 5.
- 173. Дімаров А.** Анатолій Дімаров: «Я все життя збираю людські долі» / А. Дімаров ; спілкувався В. Коскін // Нова година. – 2012. – **30 трав.-5 черв. (№ 22).** – С. 6. : фот. ; **6-12 черв. (№ 23).** – С. 4. : фот. ; **13-19 черв. (№ 24).** – С. 6. : фот. ; **20-26 черв. (№ 25).** – С. 6. : фот.
- 174. Дімаров А.** І були ж мені непереливки за «І будуть люди!» : інтерв'ю / А. Дімаров ; розмовляла Н. Малімон // День. – 2020. – **9-10 жовт.** – С. 24. : фот.
- 175. Дімаров А.** «Моє прізвище не Дімаров, а Гарасюта...» : письменник про українську літературу, історію та сьогодення / А. Дімаров ; розмовляла Н. Тисячна // День. – 2008. – **31 жовт.** – С. 18. : фот.
- 176. Дімаров А.** «Могила вже викопана» : інтерв'ю про Кагановича, Корнійчука, Бісмарка і молох ХХ століття / А. Дімаров ; розмову вела В. Пащенко // Літературна Україна. – 1991. – **14 лют. (№ 7).** – С. 3.

- 177. Дімаров А.** «На мене дуже вплинула Західна Україна...» : розмова із лауреатом Національної премії ім. Т. Г. Шевченка Анатолієм Дімаровим / А. Дімаров ; розмову провела Т. Зарівна // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № **166**. – С. 3-14.
- 178. Дімаров А.** «Наші хлопці вже навчилися писати...» : дві розмови з Анатолієм Дімаровим / А. Дімаров ; інтерв'ю взяла С. Короненко // Книжковий огляд. – 2004. – № **6**. – С. 108-123. : фот.
- 179. Дімаров А.** Письменник Анатолій Дімаров: «Я воював за Радянський Союз і за Сталіна. але Луцьк зробив мене націоналістом» / А. Дімаров ; інтерв'ю вела Т. Терен // Коло. – 2014. – **17-23 лип.** (№ **29**). – С. 11. : фот.
- 180. Дімаров А.** Про читабельність літератури і не тільки / А. Дімаров, Р. Кухарук ; записала О. Михальчук // Кур'єр Кривбасу. – 2000. – № **125/126**. – С. 3-9.
- 181. Дімаров А.** Свято життя : до 80-річчя з дня народження Анатолія Дімарова / А. Дімаров ; розмову вела Т. Зарівна // Наука і суспільство. – 2002. – № **5/6**. – С. 16-19. : фот.
- 182. Дімаров А.** «Стиль письменника – це щоденна каторжна праця» : інтерв'ю з письменником / А. Дімаров ; розмову вів С. Козак // Літературна Україна. – 2011. – **4 серп.** (№ **29**). – С. 4-5. : фот.
- 183. Дімаров А.** "Тільки рвучи серце і стікаючи кров'ю, можна писати геніальні речі" : [спогади про життєвий і творчий шлях] / А. Дімаров ; розмовляла Т. Терещенкова // Березіль. – 2008. – № **5/6**. – С. 9-29. : фот.
- 184. Дімаров А.** Це має бути наше повітря... : інтерв'ю / А. Дімаров ; розмовляла У. Глібчук // Слово Просвіти. – 2005. – **13-19 жовт.** (№ **41**). – С. 12. : фот.
- 185. Дімаров А.** «Я повинен писати правду – якою б вона не була...» : інтерв'ю з письменником / А. Дімаров ; розмову вела Т. Качалова // Вісті з України. – 1997. – **13 лют.** (№ **6**). – С. 6.
- 186. Дімаров А.** «Я ціле життя жив, як вояки ОУН-УПА, під псевдо» : інтерв'ю з письменником / А. Дімаров ; розмову вів

- Т. Гросевич // Літературна Україна. – 2010. – 9 груд. (№ 45). – С. 1, 5. : фот.
- 187. Дімаров Анатолій** : (рік народження 1922) : [біографія] // Українські письменники : біографії; огляди творчості; літературні напрямки і течії; літературознавчий словник : довідник. – К. : Велес, 2013. – С. 68-71. : фот.
- 188. Дімаров Анатолій Андрійович** // Сікорська С. О. Миргородська бібліотека: шлях через три століття : історія Миргородської публічної бібліотеки ім. Д. Гурамішвілі. – Полтава : Оріяна, 2012. – С. 12, 33-35. : фот.
- 189. Дімаров Анатолій Андрійович** : [лауреат премії ім. Т. Г. Шевченка] // Бабич Є. К. Письменники Радянської України – лауреати (1941–1985) : бібліографічний довідник / Є. К. Бабич, П. І. Рогова. – 2-ге вид., допов. – К. : Дніпро, 1985. – С. 56-57.
- 190. Дімаров Анатолій Андрійович** : [коротка біографія] // Письменники Радянської України : біобібліографічний довідник / упоряд. В. К. Коваль. – К. : Радянський письменник, 1981. – С. 70. : фот.
- 191. Дімаров Анатолій Андрійович** // Ротач П. П. Полтавська Шевченкіана : спроба обласної (крайової) Шевченківської енциклопедії : у 2 кн. – Полтава : Дивосвіт, 2005. – **Кн. 1** : А – К. – С. 215. : фот.
- 192. Дімаров Анатолій Андрійович** // Ротач П. П. Полтавська Шевченкіана : спроба обласної (крайової) Шевченківської енциклопедії. – Полтава : Дивосвіт, 2013. – С. 217. : фот.
- 193. Дімаров Анатолій Андрійович** // Ротач П. П. Полтавщина літературна : енциклопедичний біобібліографічний словник : у 3 кн. / П. П. Ротач, О. П. Ротач. – Полтава : Дивосвіт, 2020. – **Кн. 1** : А – Ж. – С. 736-738. : фот.
- 194. Дімаров Анатолій Андрійович** // Українські письменники : в 5 т. : біо-бібліографічний словник / ред. О. І. Білецький. – К. : Дніпро, 1965. – **Т. 4** : Радянська література. А-К. – С. 394-397.

- 195. Дімаров Анатолій Андрійович** // Український радянський енциклопедичний словник : в 3 т. / ред. А. В. Кудрицький. – К. : Голов. ред. УРЕ, 1986. – **Т. 1** : А – Калібр. – С. 526.
- 196. Дімаров Анатолій Андрійович** // Хто є хто в Україні : політики, підприємці, військові, науковці, діячі культури, спортсмени. – К. : К. І. С., 1997. – С. 146.
- 197. Дімаров Анатолій Андрійович** // Шевченківські лауреати, 1962–2012 : енциклопедичний довідник / уклад. М. Г. Лабінський. – К. : Криниця, 2012. – С. 190-192.
- 198. Дімарова Є.** Він – моя доля : [про А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2007. – **17 трав. (№ 18)**. – С. 4. : фот.
- 199. Дімарова Є.** Ставний, красивий, дарма, що в окулярах. Мабуть, добряче заробляє – весь у новому : Анатолій Дімаров писав книжки на роботі / Є. Дімарова ; текст Н. Павленко // Країна. – 2019. – **№ 25**. – С. 44-47.
- 200. Дімарова Є. Н.** Наворожила циганка... : спогади дружини А. Дімарова / Є. Н. Дімарова ; розмову вела Т. Лемешко // Літературна Україна. – 2014. – **13 листоп. (№ 44)**. – С. 9. : фот.
- 201. Євдокія і Анатолій Дімарови:** «Ми половинки одного яблука» : [про родину] // Пенсія. – 2004. – **№ 11**. – С. 48-51. : фот.
- 202. Жулинський М. Г.** Дімаров Анатолій Андрійович : [біографія] // Українська літературна енциклопедія : в 5 т. / ред. І. О. Дзевєрін. – К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1990. – **Т. 2** : Д–К. – С. 69-70. : фот.
- 203. З родинного архіву** Анатолія та Євдокії Дімарових : [листи] // Слово і час. – 2002. – **№ 5**. – С. 8-12. : фот.
- 204. Івченко В.** Анатолій Дімаров: спочатку була газета... : [про життєвий і творчий шлях] // Журналіст України. – 2012. – **№ 7**. – С. 23-25.
- 205. Івченко В.** З добром і приязню до всіх : два роки тому, 29 червня, не стало Анатолія Дімарова : [спогади] // Українська літературна газета. – 2016. – **8 лип. (№ 13)**. – С. 07. : фот.
- 206. Івченко В.** Коли відцвітали сади : [спогади про А. Дімарова] // Вітчизна. – 2006. – **№ 9/10**. – С. 142-146.

- 207.** **Із ним відійшла** ціла епоха : 2 липня Україна попрощалася з Анатолієм Дімаровим // Зоря Полтавщини. – 2014. – **8 лип.** – С. 7. : фот.
- 208.** **Інф. «УМ».** Небо для лицаря : на 92-му році пішов із життя видатний український письменник Анатолій Дімаров // Україна молода. – 2014. – **3 лип.** – С. 3. : фот.
- 209.** **Його голос чути** досі : розмови з Анатолієм Дімаровим / упоряд. Є. Дімарова. – К. : Літературна Україна, 2014. – 259 с. – (Б-ка газети «Літературна Україна»).
- 210.** **Ковалець Я.** Андронікова балка, або В пеклі і петлі : [про життя і творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2014. – **6 лют. (№ 6).** – С. 14-15. : фот.
- 211.** **Ковалець Я.** Зупиніться – Андронікова балка, або До палестин, де народився А. Дімаров : штрихи до родоводу письменника // Прапор перемоги. – 2012. – **24 серп. (№ 34).** – С. 7. : фот.
- 212.** **Кондратенко Ю.** Земляк Анатолій Дімаров – друг бібліотеки : гості курорту // Прапор перемоги. – 2008. – **5 лип.** – С. 2. : фот.
- 213.** **Конончук Т.** Дімаровські читання // Слово і час. – 2003. – **№ 5.** – С. 93.
- 214.** **Коскін В.** Хлібом не годуй – дай пожартувати : [про розіграші, які влаштовував друзям А. А. Дімаров] // Літературна Україна. – 2017. – **27 груд. (№ 51/52).** – С. 11, 15.
- 215.** **Кравченко О.** «Я все життя збираю людські долі» : [про вечір пам'яті А. Дімарова в Полтавській ОУНБ ім. І. П. Котляревського] // Край. – 2017. – **Серп. (№ 160).** – С. 7-8.
- 216.** **Кулага О.** Анатолій Дімаров і Шишаччина // Сільське життя. – 2014. – **11 лип. (№ 28).** – С. 7. : фот.
- 217.** **Кульчий О.** Дімаров Анатолій Андрійович : 1922 р. н.: [біографія] // Кульчий О. В. Документальна скарбниця Шевченківських лауреатів. – К. : Клію, 2013. – С. 102-103. : фот.
- 218.** **Кушнір Л.** «Нам дали по півцеглини і погнали під кулі» : завтра нашому земляку – письменнику Анатолію Дімарову – виповниться 90! Напередодні ювілею він розповів, чому

- змінив прізвище, про війну як геноцид українців та де лікувався від сталінізму // Вечірня Полтава. – 2012. – **16 трав.** (№ 20). – С. 5. : фот.
- 219. Кушнір Л.** «Я все життя прожив під псевдо, як оунівські вояки» : письменник Анатолій Дімаров напередодні свого 90-річчя розповів "УМ", чому змінив прізвище, про війну як геноцид українців та де лікувався від сталінізму // Україна молода. – 2012. – **8 трав.** – С. 8-9.
- 220. Лауреати премії «Благовіст» :** [у т. ч. А. Дімаров] // Літературна Україна. – 2005. – **14 квіт.** (№ 14). – С. 1.
- 221. Лемешко Т.** Анатолій Дімаров: «Мій бог – це людська совість» : [про життєвий і творчий шлях] // Дзвін. – 2015. – № 2/3. – С. 120-128.
- 222. [Листи А. А. Дімарова]** // «Добрий день хай буде Вам...» Листи до Феодосія Рогового : статті, рецензії, примітки / упоряд. Ю. Ф. Роговий. – Полтава : Дивосвіт, 2016. – С. 146-147, 281, 290.
- 223. Максименко Л.** Історія кохання : [про родину А. Дімарова] // Молодь України. – 2005. – **31 берез.** (№ 35). – С. 4. : фот.
- 224. Максименко Л.** П'ять життів Євдокії Дімарової // Київ. – 2011. – № 6. – С. 183-184.
- 225. Маленко О.** Анатолій Дімаров : «Письменник повинен бути в опозиції до будь-якої влади» : [про життєвий і творчий шлях] // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2014. – **Трав.** (№ 13/14). – С. 70-71.
- 226. Малімон Н.** Мій Дімаров : учора в Києві прощалися з відомим письменником // День. – 2014. – **3 лип.** – С. 2, 9.
- 227. Мартусь В. А. А. Дімаров :** [про життєвий і творчий шлях] // Зоря Полтавщини. – 1967. – **17 трав.** – С. 4.
- 228. Мохнач :** [А. Дімаров і Черкащина] // Козак С. Б. Полтавщина літературна. – К. : Літературна Україна, 2015. – С. 168. : фот.
- 229. Наєнко М.** Відійшов, щоб залишитися : [про А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2014. – **17 лип.** (№ 26). – С. 1, 3.

- 230. Наєнко М.** Шевченківська премія: повна чаша переможців. як це було і як цього досягти : [у т. ч. згадується А. Дімаров] // Дніпро. – 2012. – № 7. – С. 126-134.
- 231. Наш земляк** – письменник відмовився від ордена через Януковича : [про відмову письменника А. Дімарова від ордена Ярослава Мудрого IV ступеня] // Полтавська думка – 2000. – 2012. – **24 трав. (№ 21)**. – С. 1.
- 232. Новакович Р.** Весна патріарха : Анатолій Дімаров «Такого ще не було в світовій літературі, аби так ділили твір, замовчували тему колективізації, а премією відзначали лише «потрібну» частину» // Дзеркало тижня. – 2007. – **28 квіт.-11 трав. (№ 16/17)**. – С. 24.
- 233. Новакович Р.** «Та ви ж по золоту ходите. Пишіть!» : [спогади про А. Дімарова] // Слово Просвіти. – 2015. – **25 черв.-1 лип. (№ 25)**. – С. 13.
- 234. Огієнко В.** До 83-х роковин... : [в т. ч. спогади А. Дімарова про Голодомор 1932-1933 рр.] // День. – 2016. – **25-26 листоп.** – С. 20-21. : фот.
- 235. Пархомов М.** Лицар сучасної прози : Анатолію Дімарову – 70 // Літературна Україна. – 1992. – **21 трав. (№ 20)**. – С. 6.
- 236. Роговий Ф.** І будуть люди : [рецензія] // Зоря Полтавщини. – 1966. – **15 жовт.** – С. 4.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. І будуть люди : роман. – К. : Радянський письменник, 1966. – 278 с.
- 237. Серед «золотих»** – і уродженець Полтавщини : [про А. Дімарова, що увійшов до 20 «Золотих письменників України», відібраних засновниками Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»] // Нова година. – 2012. – **28 листоп.-4 груд. (№ 43)**. – С. 1. : фот.
- 238. Сизоненко О.** Недовговічні Тютюнники : [в т. ч. про А. Дімарова] // Сизоненко О. О. Не вбиваймо своїх пророків! : книга Талантів. – К. : Дніпро, 2003. – С. 318-333. : фот.
- 239. Син полтавського краю** Анатолій Дімаров : [коротка біографія] // Базар Медіа В Україні. – 2022. – **19 трав. (№ 17)**. – С. 9. : фот.

- 240. Слабошпицький М.** Життя під чужим іменем : Анатолій Дімаров // Слово Просвіти. – 2020. – **9-15 лип. (№ 24/25)**. – С. 10-11 ; **16-17 лип. (№ 26/27)**. – С. 10-11. : фот.
- 241. Слабошпицький М.** Приклад Анатолія Дімарова : штрихи до портрета // Літературна Україна. – 1997. – **22 трав. (№ 20)**. – С. 2. : фот.
- 242. Сталін програв** : Голодомор не зламав Україну : [в т. ч. спогади А. Дімарова] // Панорама Полтавщини. – 2019. – **28 листоп. (№ 48)**. – С. 15.
- 243. Степовичка Л.** Номо Koktebelis : світлій пам'яті незабутнього Анатолія Андрійовича Дімарова : [спогади] // Київ. – 2014. – **№ 11/12**. – С. 112-141. : фот.
- 244. Сумуємо** : [Дімаров Анатолій Андрійович, 1922-2014 : [некролог] // Миргород – наш дім. – 2014. – **3 лип. (№ 27)**. – С. 8. : фот.
- 245. Терен Т.** «Шкодную, що в такий страшний час жив, коли не можна було писати правду» : уривок із неопублікованої розмови з Анатолієм Дімаровим // Нова година. – 2014. – **9-15 лип. (№ 27)**. – С. 16. : фот.
- 246. Терен Т.** «Шкодную, що в такий час жив, коли не можна було писати правду» : неопублікована розмова з Анатолієм Дімаровим // Дніпро. – 2014. – **№ 7**. – С. 112-117. : фот.
- 247. Тесленко Л.** «Я таки діждався часів, коли можу писати правду» : 17 травня письменнику Анатолію Дімарову виповнилося б 99 років // Україна молода. – 2021. – **18 трав.** – С. 12. : фот.
- 248. Топчій А.** Шана майстрові слова : [вшанування пам'яті А. Дімарова] // Українське слово. – 2020. – **11-24 лют. (№ 7/8)**. – С. 18. : фот.
- 249. Харасайло Н.** Віку довгого Вам, маестро : до 90-річчя з дня народження Анатолія Дімарова // Миргород – наш дім. – 2012. – **24 трав. (№ 21)**. – С. 8. : фот.
- 250. Харасайло Н.** Пам'яті Анатолія Дімарова : [коротка біографія] // Миргород – наш дім. – 2014. – **3 лип. (№ 27)**. – С. 2. : портр.

- 251. Харківець О.** Київські зустрічі Ельчіна Садаєва : [про дружину письменника Є. Дімарову] // Колос. – 2017. – **4 серп.** – С. 9. : фот.
- 252. Х. Гарасюти** : [в т. ч. про рід А. Дімарова] // Кулага О. Козацькі хутори й села Шишаччини : краєзнавчо-генеалогічні нариси – роздуми про деякі хутори і роди на території Шишацького району з найдавніших часів до 2009 р. – Гадяч : Гадяч, 2010. – С. 267-281.
- 253. Чернов А.** Знакова постать української літератури: Анатолій Андрійович Дімаров // Рідний край. – 2014. – **№ 1.** – С. 207-217. : фот.
- 254. Чернов А.** Знакова постать української літератури (я писав про життя...) : Дімаров Анатолій Андрійович // Край. – 2012. – **Трав. (№ 97).** – С. 17-18 ; 2014. – **Серп. (№ 124).** – С. 9-11.
- 255. Чернов А.** «Я писав про життя...» : видатному українському письменнику Анатолію Дімарову – 90 років // Полтавський вісник. – 2012. – **18 трав. (№ 20).** – С. 23. : фот.
- 256. Шевченко А.** Тільки правда і нічого більше : [спогади про А. Дімарова] // Шевченко А. Я. Треба Вкраїни : силуети українських письменників і митців ; Гумористична пауза ; Облога. Триптих з епілогом. – К. : Деміур, 2007. – С. 121-122. : фот.
- 257. Яловегіна Г.** Сільські історії Анатолія Дімарова : [про життєвий і творчий шлях] // Зоря Полтавщини. – 2017. – **6 січ.** – С. 10. : фот.

2.2. ТВОРЧІСТЬ

- 258. Анатолій Дімаров** : [про творчість письменника] // Історія української літератури ХХ століття : підручник для гуманітарних вузів : у 2 кн. / ред. В. Г. Дончик. – К. : Либідь, 1998. – **Кн. 2** : Друга половина ХХ століття. – С. 285-289.

259. **[Анатолій Дімаров]** : [творчість] // Дзюба І. М. З криниці літ : у 3 т. – К. : Києво-Могилянська академія, 2006. – Т. 1 : Статті. Доповіді. – С. 81, 93, 98, 128, 131-132, 152.
260. **[Анатолій Дімаров]** : [про творчість] // Слабошпицький М. Ф. Протирання дзеркал. Про час і про людей : те, чого ви не прочитаете в історії літератури : спогади. – К. : Ярославів Вал, 2017. – С. 71-72, 80, 97, 99, 100, 116, 118, 136-137, 181, 279, 354, 585, 595, 611-612, 617, 642, 651, 655. : фот.
261. **[Анатолій Дімаров]** // Слабошпицький М. Ф. Тіні в дзеркалі. Про час і про людей : те, чого ви не прочитаєте в історії літератури : спогади. – К. : Ярославів Вал, 2018. – С. 27, 30-31, 43, 61, 71, 85, 98, 129-130, 133, 140, 186-195, 238, 671, 705.
262. **Анатолій Дімаров та його книги** : статті, інтерв'ю, відгуки про творчість письменника / упоряд. Т. І. Конончук. – К. : Твім інтер, 2012. – 208 с.
263. **Андрусів С.** Завжди перемога над собою : українська журнальна повість у 1981 році : [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Жовтень. – 1982. – № 8. – С. 113-119.
264. **Базилевський В.** Літературні синдроми мого нелітературного минулого : безнадійному людинолюбю Анатолієві Дімарову до його круглого травня // Літературна Україна. – 2012. – 10 трав. (№ 19). – С. 6-7.
265. **Баранов В.** На високогір'ї віку : до 90-річчя Анатолія Дімарова // Слово Просвіти. – 2012. – 17-23 трав. (№ 20). – С. 5. : фот. ; Літературна Україна. – 2012. – 17 трав. (№ 20). – С. 1, 3 ; Київ. – 2012. – № 5. – С. 2-6.
266. **Бахчевнікова Я.** Секрети мистецької майстерності А. А. Дімарова : (за збіркою «Зблиски») : до 85-річчя від дня народження Анатолія Дімарова // Українська література в загальноосвітній школі. – 2007. – № 5. – С. 42-45.
267. **Безхутрий Ю.** Місто і містяни : про «міські історії» Анатолія Дімарова // Березіль. – 1991. – № 6. – С. 178-183.
268. **Безхутрий Ю.** Художній історизм : журнальна українська повість-81 : [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Радянське літературознавство. – 1982. – № 7. – С. 7-17.

- 269. Біль і гнів** Анатолія Дімарова // Загребельний П. А. Неложними устами : статті, есе, нариси. – К. : Радянський письменник, 1981. – С. 218-224.
- 270. Бірюкова Т.** «І будуть люди» : [про однойменний фільм за книгою А. Дімарова] // Вісник. – 2022. – **18 трав.** (№ 20). – С. 6. : фот.
- 271. Богуславець Л.** На рідній землі : [в т. ч. про А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2014. – **30 жовт.** (№ 42). – С. 15.
- 272. Бойко О.** Вивчаємо повість «Блакитна дитина» А. Дімарова : 7 клас // Українська література в загальноосвітній школі. – 2013. – № 11. – С. 34-36.
- 273. Больбат С.** Анатолій Дімаров: «Не люблю нудних творів» // Літературна Україна. – 2010. – **19 серп.** (№ 29). – С. 1, 5
- 274. Бондаренко Ю.** Дімарове право на правду // Слово Просвіти. – 2015. – **13-19 серп.** (№ 32). – С. 8.
- 275. Бондаренко Ю.** Жанрова своєрідність повістей – «історій» Анатолія Дімарова : Анатолію Дімарову – 80 // Слово і час. – 2002. – № 5. – С. 3-7. : фот.
- 276. Бондаренко Ю.** Невигадані історії про життя : образ містечка у прозі Анатолія Дімарова : 17 травня Анатолію Дімарову виповнюється 80 років! // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2002. – № 2. – С. 199-202. : фот.
- 277. Высоцкая Н.** Анатолій Димаров. Три повісти // Как слово наше отзовется : украинская литература в зеркале всесоюзной критики : литературно-критические статьи / сост. М. Ф. Слабошпицкий. – К. : Радянський письменник, 1987. – С. 231-234.
- 278. Высоцкая Н.** Три повісти : [рецензія] // Литературное обозрение. – 1979. – № 6. – С. 85.
Рец. на ст. з журналу: Димаров А. Три повісти // Знамя. – 1979. – № 1.
- 279. Гаврилюк Ю.** Урок-диспут за казкою Анатолія Дімарова «Для чого людині серце» : 3-й клас // Початкова школа. – 2013. – № 2. – С. 4-6.

- 280. Галич О.** Мемуарний синдром кінця ХХ століття // Вітчизна. – 2000. – № 3/4. – С. 127-134.
- 281. Гергун Н.** Анатолій Дімаров. «Для чого людині серце» : 5-й клас // Українська мова та література. – 2011. – Лип. (№ 25/27). – С. 30-31.
- 282. Гордасевич Г.** Чекаємо на третій : [про творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 1987. – 22 жовт. (№ 43). – С. 3.
- 283. Горчинська В.** Історична сага про українців початку ХХ століття : [про перевидання роману А. Дімарова «І будуть люди»] // Бібліотечна планета. – 2021. – № 2. – С. 40-41.
- 284. Гречанюк С.** Анатолій Дімаров проти Леві-Стросса // Вітчизна. – 1984. – № 11. – С. 189-198.
- 285. Гречанюк С.** Від першої фрази : до 70-річчя з дня народження Анатолія Дімарова // Українська мова і література в школі. – 1992. – № 5/6. – С. 57-58.
- 286. Гринько Д.** Пам'ять щедра і невичерпна : [про роман А. Дімарова «І будуть люди»] // Вітчизна. – 1969. – № 12. – С. 195-198.
- 287. Губаренко В.** «Вершини» Анатолія Дімарова // Радянське село. – 1986. – 27 верес. – С. 4.
- 288. Губаренко В.** У російському перекладі : [повість А. Дімарова «І будуть люди»] // Комуністичним шляхом. – 1990. – 10 жовт. – С. 4.
- 289. Гурбанська А.** «Не заплющуй, Господи, очі...» : (повість А. Дімарова «Тридцяті...») // Слово і час. – 2004. – № 8. – С. 23-29.
- 290. Дімаров Анатолій Андрійович** : [про життєвий і творчий шлях] // Книга з автографом : з фонду Миргородської міської публічної бібліотеки ім. Д. Гурамівшілі : біобібліографічний покажчик : до 150-ти річчя заснування (1861–2011). – Полтава : Оріяна, 2011. – С. 11-12. : фот.
- 291. Дімаров Анатолій Андрійович** : [творчість] // Шевченко в серці миргородців / ред. Т. Калайтан. – Миргород : Калайтан О. Г., 2014. – С. 54.

- 292. Дзюба І.** Розширення плацдармів правди : [в т. ч. про повість А. Дімарова «Колектив і Колядко»] // Авторитет: література і критика в час перебудови : статті, есе, інформація / упоряд. Г. М. Сивокінь. – К. : Радянський письменник, 1989. – С. 249-251.
- 293. Дончик В. Г.** З потоку літ і літпотоку. – К. : Стилос, 2003. – 556 с.
Згадується А. А. Дімаров на С. 6, 119, 130, 145, 176-178, 191, 206-207, 217, 221, 246, 307, 377, 383, 418, 508, 525, 531.
- 294. Дончик В.** Виборення іманентності : [про творчий шлях А. Дімарова] // Дончик В. Доля української літератури – доля України : монологі й полілогі. – К. : Грамота, 2011. – С. 342-356. : фот.
- 295. Дончик В.** Гідний відгук на нові завдання : [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Радянське літературознавство. – 1985. – № 8. – С. 3-16.
- 296. Дяченко А.** Поліфонія епосу : лауреати Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка // Комсомолец Полтавщини. – 1981. – **25 квіт.** – С. 3.
- 297. Дяченко А.** Поліфонія епосу : (А. Дімаров) // Дяченко А. М. Хвалю й сварю, кого люблю : вибрані критичні статті, рецензії, спогади, біографічні нариси і замальовки про полтавських письменників другої половини ХХ ст. – Полтава : Астрєя, 2005. – **Т. 1.** – С. 36-42.
- 298. Дяченко О.** З першими підсумками : Анатолію Дімарову – 50 // Літературна Україна. – 1972. – **23 трав. (№ 4).** – С. 3.
- 299. Дяченко-Лисенко Л.** Щира розповідь про власне дитинство : урок за повістю Анатолія Дімарова «Блакитна дитина», 7 клас / Л. Дяченко-Лисенко, С. Коваленко // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 4. – С. 49-52.
- 300. Жикол Л.** Ліки від манкуртства і снобізму : [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Київ. – 1999. – № 11/12. – С. 129-133.
- 301. Жулинський М.** Він залишив нам правду про ХХ століття: новітня українська історія очима Анатолія Дімарова : [ана-

- ліз творчості] // Жулинський М. Г. Слово на сторожі нації. – К. : Український письменник, 2015. – С. 337-354.
- 302. Жулинський М.** Він залишив нам правду про ХХ століття : новітня українська історія очима Анатолія Дімарова // День. – 2014. – **8-9 серп.** – С. 11. : фот. ; **15-16 серп.** – С. 11. : фот.
- 303. Жулинський М.** Він залишив нам правду про двадцятий вік : [про творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2014. – **7 серп. (№ 29).** – С. 4-5 ; **14 серп. (№ 30).** – С. 10-11.
- 304. Заперечення віджилої практики і спрага нових відкриттів :** про українську літературу учора і сьогодні та про її викладання в школі говорять письменники, лауреати Національної премії ім. Т. Г. Шевченка Анатолій Дімаров та Михайло Слабошпицький // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2006. – № 7/8. – С. 20-32.
- 305. Записано в історії :** [в т. ч. про А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2004. – **25 листоп. (№ 46).** – С. 4.
- 306. Зінченко В.** Анатолій Дімаров – дітям : до 90-річчя від дня народження : (по сторінках дитячих книг) // Прапор перемоги. – 2012. – **18 трав. (№ 20).** – С. 7. : фот.
- 307. Зуб І.** В епічних вимірах : [рецензія] // Вітчизна. – 1974. – № 11. – С. 199-204.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Біль і гнів : роман. – К. : Радянський письменник, 1974. – 467с.
- 308. Іваницький С.** Письменник Анатолій Дімаров: «Григорій Тютюнник підійшов до Корнійчука й запитав: "Олександрє Євдокимовичу, ви мене знаєте?" – "Пробачте, не маю честі", – відповів Корнійчук. "Ну і я немаю честі вас знати", – сказав Григорі» : двадцять років тому наш земляк – видатний український новеліст Григорій Тютюнник був посмертно удостоєний Шевченківської премії : [спогади] // Вечірня Полтава. – 2009. – **25 берез. (№ 12).** – С. 7. : фот.
- 309. Івченко В.** Щедрість людини й майстра // Віче. – 2012. – № 9. – С. 68.

- 310. Історія української літератури** : у 2 т. / ред. І. О. Дзеверін. – К. : Наукова думка. – 1987. – Т. 2 : Радянська література / Л. М. Новиченко, І. О. Дзеверін, В. Г. Дончик ; відп. ред. Л. М. Новиченко. – 1988. – 741 с. : портр.
Згадується А. А. Дімаров на С. 13, 175, 179, 216, 218, 221, 233, 239, 242-243, 250, 253-255, 335, 351, 724.
- 311. Коваленко Л.** Формування ключових компетентностей на уроці літературного читання в 3 класі : [на прикладі А. Дімарова] // Початкова школа. – 2017. – № 1. – С. 8-10.
- 312. Кодак М.** Діалектика вчинку : [рецензія] // Вітчизна. – 1977. – № 2. – С. 205-208.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Постріли Уляни Кашук : повісті. – К. : Дніпро, 1976. – 534 с.
- 313. Кодак М.** Карнавальньо-трагічний дух життя : [про творчість А. Дімарова] // Київ. – 2004. – № 11/12. – С. 168-169.
- 314. Кодак М.** «Хвиноменологія» по-дімаровськи : [про книжку А. Дімарова «Самосуд»] // Київ. – 2000. – № 5/6. – С. 132-133.
- 315. Козак С.** «Стиль письменника – це щоденна каторжна праця» : [про творчість А. Дімарова] // Козак С. Як вони пишуть : 25 літературних секретів. – К. : Літературна Україна, 2013. – С. 55-61. : фот.
- 316. Коновалюк Л.** Художній дивосвіт творів Анатолія Дімарова // Шкільна бібліотека. – 2008. – № 4. – С. 5-13.
- 317. Кононенко П.** Роман болю і гніву народного // Дніпро. – 1981. – № 4. – С. 153-158.
- 318. Конончук Т.** Завжди і в усьому бути українцем // Літературна Україна. – 2013. – 23 трав. (№ 21). – С. 9. : фот.
- 319. Корецька М.** Жанрово-стильові особливості повісті Анатолія Дімарова «Тридцяті» // Рідний край. – 2010. – № 2. – С. 116-121.
- 320. Костенко А.** Пролог // Вітчизна. – 1967. – № 1. – С. 202-204.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. І будуть люди : роман. – К. : Радянський письменник, 1966.

- 321. Костенко А.** Своя дорога, свій голос : до п'ятдесятиріччя Анатолія Дімарова // Дніпро. – 1972. – № 6. – С. 126-128. : фот.
- 322. Котенко М.** Ідеал образної стислості : [рецензія] // Літературна Україна. – 2010. – **18 берез.** (№ 10). – С. 5.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Божя кара : повісті, оповідання, етюди. – К. : Український письменник. 2009. – 427 с.
- 323. Кривушанський В.** Відкладений у часі момент істини : [про творчість А. Дімарова] // Київ. – 2008. – № 4. – С. 182-183.
- 324. Кулага О.** Згадайте їх добрим словом, люди! : [про А. Дімарова] // Сільське життя. – 2015. – **10 лип.** (№ 28). – С. 4.
- 325. Ленська С.** Дитячий світ Анатолія Дімарова : (за повістю «На коні і під конем») // Українська література в загальноосвітній школі. – 2007. – № 5. – С. 46-49.
- 326. Ленська С.** Проблема гріха в повісті А. Дімарова «Самосуд» // Рідний край. – 2004. – № 1. – С. 137-140.
- 327. Линовицький П.** «Ця земля в моєму серці!» : письменник А. А. Дімаров – гість оржичан // Ленінське слово. – 1987. – **28 листоп.** – С. 4. : фот.
- 328. Лисецький Ю.** Його голос чути досі // Літературна Україна. – 2014. – **18 груд.** (№ 49). – С. 2.
- 329. Літературні премії «Березоля» :** [в. ч. А. Дімарову за автобіографічну повість «Прожити й розповісти»] // Березіль. – 1996. – № 1/2. – С. 15.
- 330. Логвиненко О.** Нова книга прози Анатолія Дімарова засвідчила, що «омолоджуватися» письменник не збирається : [про книгу «Зблиски»] // Літературна Україна. – 2003. – **6 лют.** (№ 6). – С. 6.
- 331. Логвиненко Ю.** Гість трудівників – письменник : [про перебування А. Дімарова у Оржицькому районі] // Зоря Полтавщини. – 1987. – **20 груд.** – С. 4.
- 332. Ломазова К.** За суворими мірками воєнного часу : погляд на творчість Анатолія Дімарова // Київ. – 1985. – № 4. – С. 125-132. : фот.

- 333. Мельник В.** Герой і його життєва позиція : [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 1983. – **17 берез.** (№ 11). – С. 5.
- 334. Мельник В.** Память народная // Радуга. – 1982. – № 6. – С. 154-161.
- 335. Мельник Я.** Осуждение правдой : [рецензія] // Дружба народо- в. – 1983. – № 5. – С. 249-250.
Рец. на ст. із журналу: Димаров А. Петля : повесть // Пра- пор. – 1982. – № 9.
- 336. Михайлюк Є.** Хроніка наших буднів : [рецензія] // Вітчиз- на. – 1972. – № 10. – С. 206-208.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. На поруки. – К. : Дніпро, 1972. – 440 с.
- 337. Москаленко П.** Мій моральний авторитет або «Жизнь є жизнь» : [А. Дімаров] // Прапор перемоги. – 2018. – **25 трав.** (№ 21). – С. 7. : фот.
- 338. На Всеукраїнському телеканалі** транслюють історичний серіал про події на Полтавщині : [за книгою А. Дімарова «І будуть люди»] // Вісті Хорольщини. – 2020. – **25 верес.** (№ 37). – С. 12.
- 339. На телеканалі СТБ** покажуть історичний серіал за ро- маном А. Дімарова «І будуть люди» // Українська літера- турна газета. – 2020. – **17 лип.** (№ 14). – С. 5.
- 340. На телеканалі СТБ** транслювався історичний серіал про події на Полтавщині : [за книгою А. Дімарова «І будуть люди»] // Панорама Полтавщини. – 2020. – **1 жовт.** (№ 39). – С. 12. : фот.
- 341. Наєнко М.** Діамантами висвічують слова...: 90 років Анато- лію Дімарову : [творчість] // Слово і час. – 2012. – № 5. – С. 84-89. : фот.
- 342. Наєнко М.** З роси й води! : 17 травня виповнюється 90 ро- ків Анатолію Дімарову : [про творчість] // Рідний край. – 2012. – № 1. – С. 243-247. : фот.
- 343. Наєнко М.** «Люблю і пишаюся спорідненістю з тобою» : про листи читачів до А. Дімарова // Літературна Україна. – 2012. – **8 берез.** (№ 10). – С. 1, 6. : фот.

- 344. Наєнко М.** Наш Дімаров: «Чи будуть люди?» // Літературна Україна. – 2021. – **10 лип.** (№ 13/14). – С. 10-11 ; **31 лип.** (№ 15/16). – С. 10-11.
- 345. Наєнко М. К.** Інтим письменницької праці : літературно-критичні дослідження. – К. : Просвіта, 2013. – 736 с. – (Б-ка Шевченківського комітету).
Згадується А. А. Дімаров на С. 192, 276, 554, 603, 614-615, 634, 703.
- 346. Навколо шлюбу :** [в т. ч. відгук А. Дімарова на книгу Лесі Степовички «Шлюб із кухлем пільзенського пива»] // Літературна Україна. – 2007. – **17 трав.** (№ 18). – С. 6.
- 347. Надурак С.** Ідоли потребують покори і покликання... : роман «Ідол» А. Дімарова та збірка оповідань «Міські історії» на уроках позакласного читання у 9-11-х класах // Українська мова та література. – 2006. – **Січ.** (№ 3/4). – С. 31-33.
- 348. Наш Дімаров :** Статті. Інтерв'ю. Спогади. Листи. Присвяти / упоряд. Є. Дімарова. – К. : Фенікс, 2015. – 327 с. : фот. – (Життя славетних).
- 349. Наш Дімаров :** Статті. Інтерв'ю. Спогади. Листи. Присвяти / упоряд. Є. Дімарова. – 2-ге вид., випр. – К. : Фенікс, 2016. – 328 с. : фот.
- 350. Наші презентації** // Слово і час. – 1998. – № 3. – С. 51. : фот.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Прожити й розповісти : повість про сімдесят літ. – К. : Дніпро, 1997. – 319 с.
- 351. «Неперевершений майстер прози» :** [про захід, проведений у Миргородській бібліотеці для дорослих ім. Д. Гурамішвілі] // Миргород – наш дім. – 2012. – **24 трав.** (№ 21). – С. 8. : фот.
- 352. Нитченко Д. В.** Під сонцем Австралії. Т. 2 : З хроніки мого життя. – Мельбурн : Байда, 1994. – 480 с. : іл.
Дімаров А. А. згадується на С. 216, 219, 223, 227, 393.
- 353. Перевидається друга частина** повісті Анатолія Дімарова «Біль і гнів» – тепер без радянської цензури // Вечірня Полтава – 2021. – **13 жовт.** (№ 41). – С. 11. : фот.

- 354. Письменницька седмиця** : події тижня очима літераторів : [в т. ч. А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2003. – **12 черв. (№ 23)**. – С. 2. : фот.
- 355. Підтоптаний П.** Дімаров у Лубнах... : (бувальщина) // Вісник. – 2019. – **2 січ. (№ 1)**. – С. 3 ; Слово Просвіти. – 2019. – **10-16 січ. (№ 2)**. – С. 10.
- 356. Погрибний А.** Нужны ли детям испытания? : [рецензія] // Радуга. – 1982. – **№ 8**. – С. 151-153.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. На коні й під конем : повість. – К. : Веселка, 1981. – 320 с.
- 357. Погрибний А.** Проблемність і художність : (над сторінками української повісті 1982 р.) // Радянське літературознавство. – 1983. – **№ 6**. – С. 18-29.
- 358. Полив'яний О.** Корифей сучасної української прози в Миргороді : [про зустріч читачів Миргорода з письменником А. Дімаровим] // Миргород – наш дім. – 2004. – **1 лип. (№ 27)**. – С. 4.
- 359. Ревчук С.** Доброта і любов в українській родині : урок у 7 класі за повістю Анатолія Дімарова «Блакитна дитина» // Дивослово. – 2013. – **№ 3**. – С. 11-13.
- 360. Самченко В.** Кохання, ради, УНР і Голодомор : [про фільм за книгою А. Дімарова «І будуть люди»] // Україна молода. – 2020. – **24-25 лип.** – С. 15.
- 361. Сеннікова Р.** У ногу з часом : до ювілею видатного письменника : [про відкриття виставки у Національному музеї літератури] // Літературна Україна. – 2007. – **24 трав. (№ 19)**. – С. 2.
- 362. Серіал за романом-епопеєю** Анатолія Дімарова // КіноТеатр. – 2020. – **№ 6**. – С. 45-48.
- 363. Сивокінь Г. М.** Від аналізу до прогнозу : літературно-художній пошук і позиція критика. – К. : Дніпро, 1990. – 445 с.
Згадується А. А. Дімаров на С. 103-110.
- 364. Сивокінь Г.** Герої і характери : до 60-річчя з дня народження Анатолія Дімарова // Дніпро. – 1982. – **№ 5**. – С. 132-134.

- 365. Сивокінь Г.** Луна Уляниних пострілів : рецензії, відгуки // Літературна Україна. – 1976. – **10 серп. (№ 64)**. – С. 2.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Постріли Уляни Кащук : повісті / А. А. Дімаров. – К. : Дніпро, 1976. – 534 с.
- 366. Сиротенко В. П.** Авторська позиція в повістях А. Дімарова // Радянське літературознавство. – 1985. – **№ 8**. – С. 55-60.
- 367. Сиротенко В.** Осідлай свого коня // Прапор. – 1982. – **№ 11**. – С. 122-123.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. На коні й під конем : повість / А. А. Дімаров. – К. : Веселка, 1981. – 320 с.
- 368. Сікорська С.** Анатолій Дімаров: я все життя збираю людські душі // Миргород – наш дім. – 2012. – **17 трав. (№ 20)**. – С. 7. : фот.
- 369. Слабошпицький М.** Дякую вам і кланяюся : слово прощання // Літературна Україна. – 2014. – **17 лип. (№ 26)**. – С. 3.
- 370. Слабошпицький М.** Життя без літературного гриму : погляд на «міські історії» Анатолія Дімарова // Літературна Україна. – 1989. – **10 серп. (№ 32)**. – С. 5.
- 371. Слабошпицький М.** Його дивовижні «історії» : до 70-річчя з дня народження Анатолія Дімарова // Українська мова і література в школі. – 1992. – **№ 5/6**. – С. 56-57. : фот.
- 372. Слабошпицький М.** Леся із Австралії : [в т. ч. про А. Дімарова] // Вечірній Київ. – 1998. – **19 черв.** – С. 13.
- 373. Слабошпицький М.** Нам на нього пощастило : про Анатолія Дімарова, який схожий на свої книги // Літературна Україна. – 2002. – **23 трав. (№ 19)**. – С. 6.
- 374. Слабошпицький М.** Народження «історій» : [А. Дімаров] // Літературна Україна. – 1992. – **21 трав. (№ 20)**. – С. 6.
- 375. Слабошпицький М.** Один із багатьох уроків : до 85-ліття Анатолія Дімарова : [нарис] // Літературна Україна. – 2007. – **17 трав. (№ 18)**. – С. 1, 4. : фот.
- 376. Слабошпицький М.** Під кутом важливих проблем : «Містечкові історії» Анатолія Дімарова // Літературна Україна. – 1983. – **3 лют. (№ 5)**. – С. 5.

- 377. Слабошпицький М.** Потенціал «сором'язливої форми» : «історії» Анатолія Дімарова] // Жовтень. – 1987. – № 8. – С. 117-125.
- 378. Слабошпицький М.** Про Анатолія Дімарова, який схожий на свої книги // Київ. – 2002. – № 4/5. – С. 127-129. : фот.
- 379. Слободян О. Є. А.** Дімаров «Для чого людині серце» : урок у 5 класі // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2011. – Квіт. (№ 10). – С. 27-29.
- 380. Соцька Т.** Трактатування проблем виховання особистості та формування креативу в тетралогії Анатолія Дімарова «На коні й під конем» // Дивослово. – 2018. – № 1. – С. 51-55.
- 381. Степовий В.** Повісті про нашу історію : [про творчість А. Дімарова] // Світло жовтня. – 1991. – **14 верес.** – С. 4.
- 382. Стефанович Т.** Художній дивосвіт Анатолія Дімарова : урок-зустріч з письменником // Українська література в загальноосвітній школі. – 2007. – № 7. – С. 36-41.
- 383. Сьогодні як пам'ять історії :** [в т. ч. про творчість А. Дімарова] // Наєнко М. К. П'ятиліття українського роману : літературно-критичний нарис. – К. : Радянський письменник, 1985. – С. 18-56.
- 384. Тарнавська М.** Легка українська лектура для англомовного читача : [про творчість А. Дімарова] // Всесвіт. – 2007. – № 3/4. – С. 152-153.
- 385. Толстенкова М.** «Високих літ високий лет» : сучасна ме-муаристика на уроках української літератури в старших класах : [у т. ч. А. Дімаров] // Дивослово. – 2011. – № 1. – С. 16-20.
- 386. Федчишина Л. С.** Раз добром налите серце – вік не прохолоне. Анатолій Дімаров «Для чого людині серце» : урок читання в 3-му класі // Початкове навчання і виховання. – 2013. – **Груд. (№ 35/36).** – С. 34-36.
- 387. Ференць С.** Замість вступу : [про творчість А. Дімарова] // Радянська жінка. – 1988. – № 9. – С. 12.

- 388. Харасайло Н.** «Прожити й розповідати» : [про зустріч А. Дімарова з читачами Миргородської бібліотеки ім. Д. Гурамішвілі] // Прапор перемоги. – 2004. – **3 лип.** – С. 4.
- 389. Харитоновна Р.** Благословення від Дімарова : спогад // Березиль. – 2015. – № 3/6. – С. 166-170.
- 390. Шаповал Л.** Відлуння в серцях читачів : до 60-річчя з дня народження А. А. Дімарова // Прапор перемоги. – 1982. – **15 трав.** – С. 4.
- 391. Шевченко А.** Анатолію Дімарову – 80 : [про життєвий і творчий шлях] // Миргород – наш дім. – 2002. – **16 трав.** (№ 21). – С. 1-2.
- 392. Шевченко А.** Біль і гнів великого серця : до 70-ліття з дня народження Анатолія Дімарова // Прапор перемоги. – 1992. – **16 трав.** – С. 2.
- 393. Шевченко А.** Квіти для Анатолія Дімарова : 17 травня видатному українському письменникові виповнюється 85 років : [вітання з ювілеєм] // Дивослово. – 2007. – № 5. – С. 28. : фот.
- 394. Шевченко А.** Тільки правда і нічого більше : [про творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 2007. – **17 трав.** (№ 18). – С. 4.
- 395. Шевченко Л.** Служить добру : [рецензія] // Радуга. – 1987. – № 1. – С. 143-144.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Вершини : повісті. – К. : Дніпро, 1985. – 214 с.
- 396. Шпак В.** Незручне слово письменника-громадянина : 95 років з дня народження Анатолія Дімарова // Урядовий кур'єр. – 2017. – **29 квіт.** – С. 7. : фот.
- 397. Шпиталь А.** Спогади як сповідь : [творчість А. Дімарова] // Українська мова та література. – 1998. – **Верес.** (№ 34). – С. 9. : фот.
- 398. Штось Г. М.** Анатолій Дімаров : літературний портрет. – К. : Радянський письменник, 1987. – 149 с.
- 399. Штось Г.** Анатолій Дімаров : [творчість] // Слово і час. – 1995. – № 5/6. – С. 12-19.

- 400. Штонь Г.** Великий оповідач : до 80-річчя від дня народження Анатолія Дімарова // Дивослово. – 2002. – № 5. – С. 58-60. : фот.
- 401. Штонь Г.** Книжка мужня, правдива : [рецензія] // Жовтень. – 1985. – № 5. – С. 125-128.
Рец. на кн.: Дімаров А. А. Біль і гнів : роман. – К. : Дніпро, 1984. – 871 с.
- 402. Штонь Г.** Мовою правди : [про творчість А. Дімарова] // Літературна Україна. – 1981. – 23 січ. (№ 6). – С. 2.
- 403. Югов В.** Біль і гнів Анатолія Дімарова : (нотатки на полях) // Голос України. – 2007. – 11 серп. – С. 17. : фот.
- 404. Якобчук І.** «Хто сказав, що жити з головою і серцем легко?» : урок за повістю А. Дімарова «Блакитна дитина» // Українська література в загальноосвітній школі. – 2012. – № 1. – С. 25-27.
- 405. Яровий О.** Подарунок ювілярові та читачам : [рецензія] // Літературна Україна. – 2012. – 21 черв. (№ 25). – С. 1, 7. : фот.
Рец. на кн.: Анатолій Дімаров та його книги : статті, інтерв'ю, відгуки про творчість письменника. – К. : Твім інтер, 2012. – 208 с.
- 406. Яценко Т.** Особливості вивчення повісті А. Дімарова «Блакитна дитина» в 7 класі // Українська мова і література в школі. – 2006. – № 2. – С. 36-42.
- 407. Яценко Т.** Формування літературної компетентності учнів у процесі вивчення творчості А. Дімарова // Українська література в загальноосвітній школі. – 2012. – № 8. – С. 32-35.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Аксьом А.	133	Глібчук У.	158, 184
Андрусів С.	263	Гончарук Я. В.	57
Бабич Г. В.	140, 146	Гордасевич Г.	282
Бабич Є. К.	189	Горчинська В.	283
Бажан М. П.	163	Грабовський В.	157
Базилевський В.	147-149, 264	Гречанюк С.	161, 284, 285
Баранов В. Ф.	150, 151, 265	Гринько Д.	286
Бахчевнікова Я.	266	Гриценко М.	162
Безхутрий Ю.	267, 268	Гросевич Т.	186
Білецький О. І.	194	Губаренко В.	287, 288
Білоус В.	125	Гурбанська А.	289
Бірюкова Т.	270	Даниленко В. Г.	45
Богацька В.	152	Дацюк Г. І.	136
Богуславець Л.	271	Дзевєрін І. О.	202, 310
Бойко О.	272	Дзюба І. М.	259, 292
Большат С.	273	Дімарова Є. Н.	149, 155, 198-200, 209, 224, 251, 348, 349
Бондаренко С.	153	Довгаль С.	170, 171
Бондаренко Ю.	274-276	Дончик В. Г.	98, 258, 293-295, 310
Буканов Б.	93, 137	Дяченко А. М.	296, 297
Буркатов Б. А.	134	Дяченко О.	298
Василенко А.	154	Дяченко-Лисенко Л.	299
Висоцька Н.	277, 278	Жикол Л.	300
Волинський К. П.	113	Жулинський М. Г.	202, 301-303
Вольвач П.	155	Загребельний П. А.	58, 63, 69, 74, 172, 269
Гаврилюк Ю.	279	Зарівна Т.	177, 181
Гай А.	156		
Галич О.	280		
Гергун Н.	281		

Збанацький Ю. О.	59	Ленська С.	325, 326
Земляк В.	67	Линовицький П.	327
Зінець Н.	165	Лисецький Ю.	328
Зінченко В.	306	Логвиненко О.	330
Зуб І.	307	Логвиненко Ю.	331
Іваницький С.	308	Ломазова К.	332
Івченко В.	204-206, 309	Лукаш М.	64
Калайтан Т.	291	Людвиченко Л.	164
Качалова Т.	185	Максименко Л.	94, 223, 224
Килимник О. В.	142	Маленко О.	225
Коваленко Л.	311	Малімон Н.	166-168, 174, 226
Коваленко С.	299	Мартусь В.	227
Ковалець Я.	97, 210, 211	Мейс Д.	78
Коваль В. К.	143, 190	Мельник В.	333, 334
Кодак М.	312-314	Мельник Я.	335
Козак С. Б.	182, 228, 315	Михайлюк Є.	336
Кондратенко Ю.	212	Михальчук О.	180
Коновалюк Л.	316	Мовчан Р. В.	53
Кононенко П.	317	Москаленко П.	337
Конончук Т. І.	213, 262, 318	Надурак С.	347
Корецька М.	319	Наєнко М. К.	229, 230, 383, 341-345
Короненко С.	178	Нитченко Д. В.	50, 352
Коскін В.	169, 173, 214	Новакович Р.	232, 233
Костенко А.	320, 321	Новиченко Л. М.	310
Котенко М.	322	Огієнко В.	234
Кошелівець І.	84	Павленко Н.	199
Кравченко О.	215	Пархомов М.	235
Кривушанський В.	323	Пащенко В.	172, 176
Кудрицький А. В.	195	Петровський О.	141, 142
Кулага О.	216, 252, 324	Підтоптаний П.	355
Кульчий О.	217	Погрібний А.	356, 357
Кухарук Р.	180	Полив'яний О.	358
Кушнір Л.	218, 219	Ревчук С.	359
Лабінський М. Г.	197	Рогова П. І.	189
Лемешко Т.	200, 221		

Роговий Ф. К.	236	Топчій А.	248
Роговий Ю. Ф.	222	Тютюнник Г. М.	48
Ротач О. П.	193	Федчишина Л. С.	386
Ротач П. П.	191-193	Ференць С.	387
Самченко В.	360	Харасайло Н.	46, 249, 250, 388
Сеннікова Р.	361	Харитонова Р.	389
Сивокінь Г. М.	292, 363-365	Харківець О.	251
Сизоненко О. О.	238	Хізова Ю. І.	145
Сиротенко В. П.	366, 367	Чайковський Б. Й.	138
Сікорська С. О.	188	Череватенко Л.	64
Слабошпицький М. Ф.	50, 58, 240, 241, 260, 261, 277, 369-378	Чернов А.	253-255
Славинський М. Б.	118	Чеснокова А.	1
Слободян О. Є.	379	Шаповал Л.	390
Соцька Т.	380	Шевченко А. Я.	95, 256, 391-394
Степовий В.	381	Шевченко Л.	395
Степовичка Л.	123, 243	Шпак В.	396
Стефанович Т.	382	Шпиталь А.	397
Тарнавська М.	384	Штонь Г. М.	398-402
Тарнашинська Л. Б.	105	Югов В.	403
Терен Т.	179, 245, 246	Якобчук І.	404
Терещенкова Т.	183	Яловегіна Г.	257
Тесленко Л.	247	Яременко В. В.	42
Тисячна Н.	175	Яровий О.	405
Ткаченко І.	152	Яценко Т.	406, 407
Толстенкова М.	385		

Наукове видання

Укладач:
Оксана Петрівна Перепьолкіна

АНАТОЛІЙ АНДРІЙОВИЧ
ДІМАРОВ
(1922–2014)

ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Бібліографічний покажчик

Коректура авторська.
Комп'ютерне верстання: Дилянєвська О. С.
Відповідальна за випуск: Власенко Л. М.

Підписано до друку 24.08.2022 р. Формат паперу 60x84/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 3,3. Тираж 100 пр. Зам. № 18556.
Видавець і виготовлювач ТОВ «АСМІ». 36011, м. Полтава, вул. В. Міщенка, 2.
Тел./факс: (0532) 60-76-50.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи серія ДК №4420 від 16.10.2012 р.